

РЕШЕНИЕ
№ РС-578-24-083

Днес, 18.08.2025 г., Комисията за противодействие на корупцията /КПК, Комисията/, в състав:

За председател: Антон Славчев

Член: Антоанета Цонкова

Член: Пламен Йоцов

У С Т А Н О В И:

Производството е по реда на чл. 89, ал. 1, предл. 1 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК) във връзка с § 7, ал. 2 от ПЗР на ЗПК, образувано въз основа на Решение № КИ-306/22.08.2024 г. на Комисията за противодействие на корупцията (КПК, Комисията) по сигнал с рег. № С-578/25.07.2024 г. на КПК.

Производството е срещу Мария С***** Тонкова – директор на Г*** „К***** Ф*****“ – град Я. (Г***** „К. Ф*****“ – гр. Я.).

По същество в сигнала се твърди, че в качеството си на директор на Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я., Мария Тонкова е назначила на работа в гимназията брат си – К***** Х*****, който притежава и строителна фирма, както и съпругата му – Й***** Х*****а, а също и майката на Х*****а. Твърди се още, че в известен период от време Тонкова е използвала служебен автомобил с марка „О****“ за лични цели, като е пътувала с него от работното си място до дома си и обратно.

С оглед изнесените в сигнала твърдения, Комисията е изисквала и събрала следните доказателства: с писмо с вх. № КПК-8998-6/19.09.2024 г. от началника на Регионалното управление на образованието (РУО) – Я. са приложени заверени копия от Споразумение № 386/29.07.2016 г. и сключени към същото 3 /три/ броя допълнителни споразумения на РУО-Я., удостоверяващи носеното от Мария С***** Тонкова служебно качество; с писма с вх. № КПК-8998-7/25.09.2024 г. и вх. № КПК-8998-9/14.03.2025 г. от директора на Г***** „К. Ф*****“ - гр. Я. са приложени заверени копия от доказателства по опис – 3/ три/ класъора, съдържащи множество документи, относими както към трудовите правоотношения на К***** П*****Х***** и Й***** К*****Х*****а с Г***** „К. Ф*****“ - гр. Я., така и към управлението на служебните автомобили на училището и извършваните строително-ремонтни дейности в последното; с писма с вх. № КПК-8998-15/19.06.2025 г. и вх. № КПК-8998-17/07.07.2025 г. е получена информация във връзка с размера на нетното среднодневно възнаграждение на директора на Г***** „К. Ф*****“ - гр. Я. за всеки отделен месец в периода 2021-2024 г.

Във връзка с изнесените в сигнала твърдения, служебно са извършени справки в Национална база данни „Население“ (НБД „Население“), в Регистър на уведомленията за трудовите договори и уведомления за промяна на работодател (РУТДУПР), понастоящем именуван като Регистър на заетостта към Национална агенция по приходите, както и в Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел (ТРЮЛНЦ).

С Покана с изх. № КПК-8998-10/08.04.2025 г. на КПК, Мария С***** Тонкова е поканена на изслушване пред Комисията във връзка с образуваното срещу нея производство за установяване на конфликт на интереси.

Тонкова бе изслушана по реда на чл. 90, ал. 5 от ЗПК на заседание на Комисията, проведено на 14.05.2025 г., на което взе участие лично и чрез пълномощника си - адвокат М***** А*****, Адвокатска колегия - Б*****, чиито пояснения са обективирани в приложен по преписката Протокол с втр. № КПК-РД-04-74/30.04.2025 г. на КПК.

С писмо с вх. № КПК-8998-13/22.04.2025 г. на КПК Мария Тонкова е представила писмени възражения, ведно с приложения, обозначени от № 1 до № 11, както и Декларация от М*****Г***** Т*****, Становище за развитието на училището в периода 2016-2025 г. със снимков и видеоматериал и Брошура на иновативно училище Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я..

След като обсъди събраните в хода на административното производство доказателства, Комисията установи следното от фактическа страна:

Сигнал с вх. № С-578/25.07.2024 г. на КПК е подаден от физическо лице с посочени три имена, адрес и телефон за връзка, като същият е подписан от подателя.

По отношение на П***** Г***** по с***** и Г***** „К**** Ф*****“ – гр. Я., последно преименувана със Заповед № РД-14-72/11.08.2020 г. на Министъра на образованието и науката (обн., ДВ, бр. 74 от 21.08.2020 г.) като Г***** по с***** и а*****, Г***** и д***** „К**** Ф*****“ - гр. Я. /Г**** „К. Ф***** – гр. Я.“/, се установи, че същата е юридическо лице с код по БУЛСТАТ ***** - институция в системата на предучилищното и училищното образование, подресорна на Министерство на образованието и науката /МОН/ държавна собственост, чието финансиране се осигурява от републиканския бюджет.

Мария С***** Тонкова е заела длъжност като директор на горепосоченото държавно училище по силата на Споразумение № РД12-386/29.07.2016 г., сключено между нея и Министерство на образованието и науката, представлявано от съответния министър. В същото е внесена промяна по отношение на работодателя, като страна по трудовото правоотношение, със сключването на Допълнително споразумение /ДС/ № ЧР-3-35/01.08.2016 г. между началника на РУО-Я. и Мария Тонкова, по силата на което като работодател на директора са посочени самото училище и РУО-Я., представлявано от съответния началник. Между Тонкова и РУО-Я. в последствие са сключени също ДС № РД-24-45/07.09.2018 г. и ДС № РД-24-188/01.10.2020 г., в които последователно са отразени внесените промени по отношение на наименованието на училището.

От извършени служебни справки в НБД „Население“ се установи, че К***** П*****Х***** с ЕГН ***** е едноутробен брат на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, а по силата на Акт за брак № **** от 22.04.2000 г. същият е съпруг на Й***** К*****Х*****а с ЕГН *****. Майката на Й***** Х*****а е установена като В***** П***** К***** с ЕГН *****.

Във връзка с изнесените в сигнала твърдения касателно притежавана от К***** Х***** строителна фирма е извършена служебна справка в ТРРЮЛНЦ, от която се установи, че считано от 16.09.2009 г. Х***** е регистриран като физическо лице – търговец с ЕИК *****, развиващ дейност под търговското наименование ЕТ „Б***** - К***** Х*****“, а считано от 15.05.2024 г. същият е едноличен собственик и управител на „К** Б*****“ ЕООД с ЕИК *****, като в предмета на дейност и на двата търговеца попадат включително строително-ремонтни и строително-монтажни дейности.

Предвид горното от директора на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я. – Мария Тонкова, са изискани документи, относими към възложените във връзка с разширяването на материалната база на гимназията строително-ремонтни дейности, но също и договори, сключени конкретно между гимназията и ЕТ „Б***** – К***** Х*****“ и/или „К** Б*****“ ЕООД. От приложенияте в отговор с писмо с вх. № КПК-8998-7/25.09.2024 г. на КПК документи във връзка с извършените в училището ремонти на материална база не се установиха нито договори, сключени с горепосочените търговци, нито какъвто и да било вид счетоводни документи, страна по които да са посочените, от което пък следва, че не са налице данни К***** Х*****, в качеството си на представляващ ЕТ „Б***** – К***** Х*****“ и/или „К** Б*****“ ЕООД, да е изпълнявал дейности или поръчки във връзка с извършените ремонти в управляваната от сестра му гимназията, респективно последната да му е възлагала извършването на такива.

Предвид изнесените в сигнала твърдения, че като директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я. Тонкова е използвала служебен автомобил с марка „О****“ за лични цели, като е пътувала

с него от работното си място до дома си и обратно, от последната са изискани и приложени документи, удостоверяващи обстоятелството, че гимназията действително е разполагала с моторно превозно средство /МПС/ с марка „О****“ и регистрационен номер У****АК. Наред с това са приложени и 6 /шест/ броя издадени от Тонкова заповеди, а именно Заповед № 431/10.05.2018 г., Заповед № 432/10.05.2018 г., Заповед № 495/08.06.2018 г. и Заповед № 81а/10.10.2018 г., с които съответно управлението на посочения автомобил е предоставяно на различни служители в гимназията, сред които Тонкова не е, както и Заповед № 142/24.10.2023 г. и Заповед № 143/24.10.2023 г. във връзка с безвъзмездното предоставяне на автомобила на Професионална гимназия по облекло „Е***** Б*****“ – гр. Б*** С*****. От така приложеното не би могло да се заключи по категоричен начин, че Тонкова е използвала служебното МПС за удовлетворяването на лични цели, доколкото не са налице заповеди, с които именно тя да е определена като управляващо го лице.

Наред с изложеното, по отношение на твърденията, че Мария Тонкова е назначила на работа в гимназията брат си – К***** Х*****, както и съпругата му – Й***** Х*****а, а също и майката на Х*****а – В***** К*****, са извършени служебни справки в РУТДУПР. Съгласно вписаните в посочения регистър данни, към настоящия момент между К***** Х***** и гимназията са налице 2 /две/ действащи трудови правоотношения, по които Х***** заема длъжност като завеждащ учебна работилница /ЗУР/ от 29.10.2020 г., а считано от 30.08.2024 г. е назначен на длъжност и като учител практическо обучение /УПО/. От справката се установи още, че Й***** Х*****а заема длъжност като технически секретар в Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я., считано от 31.08.2021 г., а по отношение на майка й се установи, че същата е заемала длъжност като чистач/ хигиенист по трудово правоотношение с Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я. в периода от 02.05.2017 г. до 13.06.2024 г.

Във връзка с назначаването на К***** Х***** като ЗУР се установи, че посочената длъжност лицето е зало по силата на Трудов договор № 119/29.10.2020 г., сключен между него и М*****Т***** – заместник-директор по учебна дейност /ЗДУД/ в Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я., упълномощена със Заповед № 116/28.10.2020 г. на директора на гимназията – Мария Тонкова. В цитираната заповед Тонкова е посочила, че *делегира права* на заместниката си да сключи трудов договор с К***** П*****Х***** за съответната длъжност. Заповедта е придружена от изготвени от Тонкова Уведомително писмо с вх. № 135/28.10.2020 г. и Обосновка с вх. № 136/28.10.2020 г. на Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я., които са пряко адресирани до определения заместник и по същество го уведомяват, че Х***** е брат на директора.

По отношение на назначаването на К***** Х***** на педагогическа длъжност като УПО се установи следното:

На първо място, по преписката са приложени утвърдени от Мария Тонкова длъжностни щатни разписания на персонала в Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я. за всяка учебна година, считано от учебната 2020/2021 г. насам. От същите се установи, че до учебната 2023/2024 г. включително, в училището е съществувал незает щат за УПО, но само за притежаващи висше образование с образователно-квалификационна степен /ОКС/ „магистър“ служители. Едва с утвърденото от Тонкова длъжностното щатно разписание на гимназията за учебната 2024/2025 г. е разкрита и щатна длъжност за УПО, за заемането на която обаче е предвидено изискване за притежаването на висше образование с по-ниска ОКС, а именно „бакалавър“. Макар да не е изрично упоменато в посочения документ, понеже същият е единственият от приложените, който не е обозначен с точна дата на влизане в сила, от поредността на останалите щатни разписания и техните конкретни дати, както и от обстоятелството, че посоченото щатно разписание касае именно учебната 2024/2025 г., се извежда, че същото е в сила най-рано от 01.09.2024 г.

От приложената по преписката извадка от обявление на свободно работно място в Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я. за УПО със заетост от 288 часа годишно се установи, че същото е подадено до РУО-Я. на 20.08.2023 г., като срокът за кандидатстване за заемането му е бил до 23.08.2024 г., което налага извод не само по отношение на това, че подготовката за назначаване на служител на посочената длъжност е стартирала преди разкриването й, но и по

отношение на това, че срокът, в който обявата е била отворена за кандидатстване, е сравнително кратък.

От приложеното обявление се установи още, че притежаването на висше образование с ОКС „бакалавър“ е сред изискванията за заемането на посочената длъжност, т.е. посоченото образование да е завършено, но и изискване кандидатите да разполагат със специалност и квалификация конкретно по топло и газоснабдяване. В обявата не е обективизирана възможност за кандидатстване от лица, които не отговарят напълно на изискванията, а освен това сред необходимите за кандидатстване документи точно и ясно е посочено включително копие от такива, удостоверяващи завършените степен на образование и квалификация.

Наред с изложеното – отново преди разкриването на съответния щат, но едва след обявяването на длъжността като свободна, Мария Тонкова е издала Заповед № 948/21.08.2024 г., с която е наредила да се подготви и проведе процедура по назначаване, както и да се изготвят индивидуални критерии за подбор на кандидати за общо 8 /осем/ различни длъжности, сред които и УПО по направление „Електротехника и енергетика“ със заетост от 288 часа годишно. По отношение на последната длъжност не е уточнено, че същата касае необходимостта от набирането на специалист конкретно по топло и газоснабдяване като подсектори на електротехниката и енергетиката. Със същата заповед Тонкова е назначила комисия от петима членове, за председател на която е определила М*****Тончева – заместник-директор по учебната дейност /ЗДУД/, а работата на комисията е определила като двуетапна – преглед на документи на кандидатите на 26.08.2024 г. и провеждане на интервю с допуснатите до участие в подбора на 27.08.2024 г.

По преписката е приложен и документ с изх. № 741/26.08.2024 г. на Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я., изготвен от завеждащия административна служба в училището. Документът е адресиран до М*****Т*****, но не в качеството ѝ на председател на горепосочената комисия по подбор, както е съгласно заповедта, а конкретно в качеството ѝ на председател на комисията за подбор **за назначаването на УПО – 288 часа**. От съдържанието на разгледания документ обаче се установи, че той всъщност носи обща информация за постъпилите заявления от кандидати за всяка от свободните работни позиции, а за позицията на УПО на щат 288 часа годишно заявление е постъпило само от един кандидат, чиито имена не са упоменати. От приложено Заявление с вх. № 1684/23.08.2024 г. на Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я. обаче се установи, че това е именно кандидатът К***** П*****Х*****. В заявлението си Х***** е посочил, че към същото прилага само професионална автобиография и уверение за текущо обучение - трета поредна година именно по специалността „Топло и газоснабдяване“, но не и изискуемия съгласно обявлението документ, удостоверяващ притежаването на завършено висше образование, което на първо място поставя въпрос защо изобщо е кандидатствал.

Ведно със заявлението за кандидатстване на Х***** по преписката са приложени следните документи: Дубликат на диплома с рег. № 212-09/26.05.2022 г. от Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я. за завършено на 18.06.2009 г. средно образование по специалност „Електрически инсталации“ и придобита втора степен на професионална квалификация „електромонтьор“, издаден от Мария Тонкова в качеството ѝ на директор на гимназията; Свидетелство за професионална квалификация с рег. № 4825-20/23.06.2021 г. за завършено в задочна форма през 2021 г. двугодишно обучение и придобита трета степен на професионална квалификация „строителен техник“ по специалност „Строителство и архитектура“, отново издадено от Тонкова, в качеството ѝ на директора на Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я.; Уверение № 101 от 11.10.2023 г. и Уверение № 49 от 18.09.2024 г. на Технически университет /ТУ/ - С. 3., Факултет по техника и технологии /ФТТ/ - Я..

От посочените уверения на ТУ – С. 3., ФТТ – Я., се установи, че към момента на кандидатстване за длъжността Х***** в действителност все още се е обучавал за придобиването на висше образование с ОКС „бакалавър“ по специалността „Топло и газоснабдяване“, тъй като съгласно първото уверение е записан във втори курс на обучението си. Съгласно второто уверение, а именно Уверение № 49 от 18.09.2024 г. на ТУ – С. 3., ФТТ – Я., Х***** е записан в трети курс, както и сам е посочил в заявлението си за кандидатстване, но същото е издадено едва на 18.09.2024 г., тоест не само след подаването на

Заявление с вх. № 1684/23.08.2024 г. на ***** „К. Ф*****“, с което е кандидатствал за заемане на педагогическата длъжност, но дори и след назначаването му като учител в управляваната от сестра му гимназия на 02.09.2024 г.

Последното се извежда от установеното по преписката обстоятелство, че К***** Х***** е назначен като УПО по специалност „Газова техника“ в Г***** „К. Ф*****“ - гр. Я. и то не за 288 часа годишно, както е било обявено, а на ½ щат, считано от 02.09.2024 г., а не от 30.08.2024 г., която по-ранна дата е подадена за вписване в РУТДУПР. Посочената длъжност Х***** е заел по силата на Трудов договор № 972/02.09.2024 г., сключен между него и ЗДУД М*****Т*****, упълномощена от директор Тонкова по силата на Заповед № 971/02.09.2024 г. С цитираната заповед Тонкова е *делегирала права* на заместника си да подпише трудов договор с Х*****, като заповедта е придружена от документи, които същата е именувала като Уведомително писмо (самоотвод) и Отвод, заведени съответно с вх. № 1780/02.09.2024 г. и вх. № 1699/02.09.2024 г. на Г***** „К. Ф*****“ - гр. Я.. Последните отново са пряко адресирани до определения заместник, като с Уведомителното писмо му е разяснено, че посоченото лице е брат на директора. Конкретно в Отвод с вх. № 1699/02.09.2024 г. пък е обективизирано отвеждането на Тонкова при подбора и последващите решения във връзка с назначаването на УПО, макар цитираният документ да е изготвен след приключването на визирания в същия подбор.

В съвкупност дотук изложеното налага извод, че така заетата от Х***** длъжност е обявена от Тонкова като свободна още преди да бъде разкрит щат за нея, а Х***** е кандидатствал за заемането ѝ, макар да не е отговарял на посочените в обявлението изисквания конкретно за притежаване на ОКС „бакалавър“, но и не само, доколкото същият още не е имал и диплома по изрично посочената специалност „Топло и газоснабдяване“. Не само към датата на кандидатстване, но и към датата на заемане на длъжността, същият не е притежавал изискуемия съобразно обявлението на работното място образователен ценз, той все още официално дори не е бил в трети курс, макар да го е посочил в Заявление с вх. № 1684/23.08.2024 г., а това невярно обстоятелство фигурира като твърдение и в последващо документи, относими към избора и назначаването му. Този аргумент се обуславя най-малко от обстоятелството, че заявлението е подадено преди началото на съответната академична година, което официално е най-рано през месец септември и това е ноторно известен факт, но още повече от обстоятелството, че с оглед по-късната дата на приложената академична заверка - Уверение № 49 от 18.09.2024 г. на ТУ – С. 3. фактически изобщо не е било приложено към заявлението му за кандидатстване, респективно същото е приложено на далеч по-късен етап, дори и след като Х***** е заел съответната длъжност. Последното пък налага извод, че така установените по преписката обстоятелства неизменно са били известни на участниците в процедурата по подбора за назначаването му, всеки от които е подчинен на сестра му, доколкото съгласно издадената от последната Заповед № 948/21.08.2024 г. – първата задача на комисията е била на 26.08.2024 г. да прегледа документите му, съответно да прецени отговаря ли кандидатът на изискванията за допускане до втория етап, а именно до провеждането на интервю на 27.08.2024 г. Респективно и най-късно на 26.08.2024 г. на същите е било известно, че К***** Х***** всъщност не само не отговаря на обявените за заемането на съответната длъжност изисквания, понеже очевидно не е приложил надлежни документи, но и това, че всъщност дори не е приложил посочения в заявлението си документ, който в случая е именно Уверение № 49 от 18.09.2024 г. на ТУ – С. 3., удостоверяващ обучението му в трети курс по изучаваната специалност. Наред с въпроса защо Х***** изобщо е кандидатствал за обявената учителска длъжност, при все че не е отговарял на посочените изисквания, изложеното повдига и въпрос не само относно това защо е бил допуснат до участие във втория етап от процедурата по подбор, но и защо е назначен на длъжността.

С оглед така установеното, от директора на Г***** „К. Ф*****“ - гр. Я. са поискани писмени обяснения, като изрично е изискан и План за придобиване на педагогически компетентности на К***** П*****Х*****, но от приложения такъв се установи следното:

Видно от положения подпис, планът е утвърден от Тонкова, в качеството ѝ на директор на гимназията. В т. 2 от документа е предвидено, че през учебната 2024/2025 г. Х***** ще бъде включен в обучение за придобиване на професионална квалификация „учител“, а в т. 3 от същия е определен срок до 2026 г., но като обучаваща организация е посочен ТУ – С. 3., ФТТ – Я., в който както вече се установи и понастоящем Х***** се обучава, но по техническа, а не педагогическа специалност. С оглед на това, че така посоченият в плана университетски факултет не е педагогически, но и предвид текущото обучение на Х*****, като студент в трети курс по инженерна специалност, се обосновава извод за абсолютна фактическа невъзможност същият да придобие учителска квалификация до 2026 г. и то не само в този факултет. Обстоятелството, че изучаваната от него специалност не е педагогическа, обуславя евентуална необходимост за придобиване на следдипломна квалификация като учител и то във факултет, предлагащ подобно образование. В този смисъл придобиването на посочената в плана квалификация от страна на Х***** хипотетично би могло да стартира едва през 2026 г., но не и да приключи до 2026 г., а още повече в посочения в плана технически факултет. Този извод се обуславя от обстоятелството, че от приложеното Уверение № 49 от 18.09.2024 г. на ТУ – С. 3. все пак се установи, че Х***** е записан в трети курс на образованието си през учебната 2024/2025 г., от което следва че не е налице сливане на две последователни академични години, респективно в последен четвърти курс лицето би могло да се запише най-рано през учебната 2025/2026 г. Наред с изложеното, приложеният план не носи подпис на Х*****, от което да се изведе, че последният изобщо е запознат със съдържанието му, респективно със задълженията, които планът му вменява, по него не е обективизирана дори и дата на съставяне, но с категоричност се установи, че е утвърден от Тонкова.

Освен горепосочения документ, от директора на Г***** „К. Ф*****“ - гр. Я. – Мария Тонкова, са поискани и писмени обяснения касателно назначаването на Х***** на педагогическа длъжност без необходимия образователен ценз. В приложение по т. 5 към писмо с вх. № КПК-8998-9/14.03.2025 г. на КПК същата е обяснила, че посочената длъжност – УПО със заетост от 288 часа годишно, е била обявена като свободна в РУО-Я. в периода 20.08.2024 г. – 23.08.2024 г., но в указания срок е кандидатствал само брат ѝ. Посочила е още, че „Газова техника“ е най-новата специалност в управляваната от нея гимназия и първият прием по същата е бил през учебната 2022/2023 г., като през месец септември 2022 г. е назначен квалифициран специалист – учител по *теоретично обучение*, притежаващ съответната магистърска степен на висшето образование, посочен като Михаил Биларев. Посочила е още, че като учител по теоретично обучение Биларев заема половин щат в гимназията, поради което оставали 288 часа *практическо обучение* при необходимост да бъдат водени от друг специалист, поради това че не формират пълна норма преподавателска работа от 840 часа за съответната длъжност. Посочила е, че квалифицираният учител е титуляр по преподаваната специалност, но като на работник на 1/2 щат, е било необходимо за същия да се осигури възможност да работи и другаде, а той съответно работел на пълн щат по второ трудово правоотношение с друга училищна институция. В обясненията си Тонкова е изложила и твърдението, че в област Я. липсват квалифицирани кадри по посочената специалност, поради което като обучаващ се в същата специалност студент, а и единствен кандидат за заемането на длъжността, е назначен нейният брат. Във връзка с назначаването му пък е обяснила, че в съответната информационна система /НЕИСПУО/ Х***** е отбелязан като неотговарящ на изискванията, което предполагало при поява на квалифициран специалист договарят на брат ѝ да бъде прекратен. В тази връзка обаче Тонкова не е отбелязала, че посочената от нея информационна система не е такава с публичен достъп, а е достъпна само за лимитиран кръг участници в образователния процес, респективно въведената в нея информация не е обществено достъпна, от което пък не става ясно как точно въз основа на нея ще се появи квалифициран специалист – кандидат за заемането на длъжността. Наред с изложеното, в обосновката си Тонкова подробно е описала как още преди назначаването му като учител брат ѝ е участвал в подготовката на ученици за редица състезания, което според нея е регистрирало добрите му практически способности, но не е пояснила в качеството на какъв е участвал в подготовката им, при все че към този

момент Х***** е заемал непедagogическата длъжност като ЗУР. Същото на свой ред поражда и въпрос относно това дали всяко лице от непедagogическия персонал на гимназията може и възмездно участва в преподавателския процес, без да притежава не само учителска компетентност, но и висше образование.

Във връзка с така изложеното в обясненията на Тонкова, от извършена служебна справка в РУТДУПР по отношение на М***** К***** Б***** се установи, че същият действително е в правоотношение с Г***** „К. Ф*****“ - гр. Я., по което заема длъжност именно като учител теоретично обучение, считано от 31.08.2022 г., като е и трудово ангажиран в друга професионална гимназия, в която заема длъжност като заместник-директор, но я е заел далеч по-късно - на 19.01.2024 г. Същото обаче не е в подкрепа на твърденията на Тонкова, доколкото учител теоретично обучение и учител практическо обучение /УПО/ са две различни длъжности, респективно два отделни щата, което води до противоречивост и логическа несвързаност на изложените твърдения, при липсата на касателство с обстоятелството, за което ѝ е поискано обяснение.

По отношение на заемащата от Й***** Х*****а – съпруга на брата на Тонкова, длъжност като технически секретар също се установи, че е длъжност, която не е съществувала като щат в гимназията до 01.09.2022 г., от която дата и с утвърденото от Тонкова длъжностно щатно разписание е разкрит 1/2 щат. Въпреки несъществуването ѝ допреди посочената дата, по преписката е приложено Насочващо писмо на Й***** Х*****а от 26.08.2022 г. с рег. № 10067231 на Агенция по заетостта, адресирано до училището и касаещо участието на Х*****а в подбор към заявка с вх. № 1025/26.08.2022 г. за длъжността „технически секретар“ в Г***** „К. Ф*****“ – гр. Я., от което следва, че съответната позиция също е била обявена преди изобщо да е съществувала в длъжностните щатни разписания на училището, съгласно датата на регистриране на заявката в Агенцията по заетостта – 26.08.2022 г.

Във връзка с горното, по преписката се установи, че директорът Тонкова е издала Заповед № 739/22.08.2022 г., с която е наредила да се подготви и проведе процедура по назначаване на служители на няколко длъжности, сред които и несъществуващата към момента на издаване на заповедта длъжност „технически секретар“, като е определила 31.08.2022 г. за краен срок за кандидатстване, но същевременно е назначила комисия за подбор по документи, който също да се проведе на 31.08.2022 г. и то от 09:00 ч. Със заповедта си Тонкова е определила и изисквания към кандидатите за заемането на всяка от посочените длъжности, като сред заложените критерии впечатление прави, че за заемането на длъжност като технически секретар не се изисква никакъв стаж и конкретен професионален опит, докато за длъжност като хигиенист например са налице изисквания за 5 /пет/ години стаж, както и предходен опит като хигиенист конкретно в училище.

Извън горното, по преписката е приложен Протокол от заседание на назначената с горепосочената заповед комисия, заведен с вх. № 1199/29.08.2022 г. на Г***** „К. Ф*****“ – гр. Я., съгласно който комисията е заседавала на 29.08.2022 г., като за длъжността „технически секретар“ документи са подадени само от един кандидат – Й***** К*****Х*****а, а заседанието от 29.08.2022 г. е приключило с класирането ѝ за заемането на посочената длъжност. От така установеното на първо място се налага извод, че съвпадането на обявления в заповедта срок за прием на документи от кандидати с датата за провеждане на заключителния етап от процедурата по подбор, е създадо обективна пречка да бъдат дори приети, но също и разгледани документите на всички потенциални кандидати, макар при хипотетичната възможност да са били подадени в срок. Наред с това обаче обстоятелството, че процедурата е приключила на 29.08.2022 г., тоест дори няколко дни преди края на обявления срок за кандидатстване – 31.08.2022 г., автоматично изключва възможността за участие в проведения подбор от страна на други лица, в която връзка следва да се има предвид, че постъпилото насочващо писмо от Агенцията по заетостта не е обвързващо за назначаването на Х*****а на обявената позиция, по който начин не се явява и основание за неспазване на определените срокове.

Във връзка с горното следва да се вземе предвид, че при прегледа на приложените по преписката документи на Х*****а касателно кандидатстването ѝ за заемането на горепосочената длъжност се установи, че към същите са приложени копия от автобиография и Диплома за средно образование Серия ДС, № 007320, която обаче е във вид на дубликат с рег. № 24-6/04.02.2025 г., издаден от Мария Тонкова – директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я.. От същото следва, че отново е налице хипотеза, в която така приложеният документ не е бил част от набора документи за кандидатване на Х*****а, доколкото същият е издаден на значително по-късен етап и дори много след назначаването ѝ, като от регистрационния му номер се извежда, че това се е случило на 04.02.2025 г.

На следващо място по преписката се установи още, че след така проведения подбор, в резултат от който Х*****а е класирана за заемането на 1/2 щат като технически секретар, съгласно Протокол на комисията по подбор с вх. № 1199/29.08.2022 г. на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., директор Тонкова е издала Заповед № 748/30.08.2022 г., с която е *делегирала права* на М*****Т***** – ЗДУД, да подпише трудов договор със снаха ѝ – Й***** Х*****а, за заемането на съответната длъжност. Посочената заповед е придружена от Обосновка с вх. № 1200/30.08.2022 г. и Самоотвод с вх. № 1201/30.08.2022 г. на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., съдържащи волеизявление от директор Тонкова същите да бъдат сведени до знанието на определения заместник и носещи му информация, че Й***** Х*****а е снаха на директора. В изпълнение на посочената заповед, М*****Т***** е сключила с Х*****а Трудов договор № 758/31.08.2022 г., по силата на който и считано от 01.09.2022 г. последната е назначена на 1/2 щатна длъжност като технически секретар в Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я.. От изложеното е видно, че както издаването на заповед от страна на Тонкова, така и сключеният при изпълнението ѝ трудов договор за назначаването на Х*****а са действия, също осъществени преди изтичането на срока за кандидатстване за работната позиция. В тази посока следва да се вземе предвид, че процедурата по подбор е стартирала преди разкриването на щат за съответната длъжност, а още повече, че в действителност изобщо не са спазени сроковете по етапите от провеждането ѝ, в това число не са спазени дори от самата Тонкова, която е побързала да издаде Заповед № 748/30.08.2022 г., преди да е изтекъл определения от самата нея срок в Заповед № 739/22.08.2022 г.

Наред с дотук изложеното, от анализа на приложените с писма с вх. № КПК-8998-7/25.09.2024 г. и вх. № КПК-8998-9/14.03.2025 г. на КПК документи се установиха множество издадени от директор Тонкова заповеди, с които последната е делегирала конкретни правомощия на ЗДУД М*****Т*****, отнасящи се пряко до нейните роднини – Калоян и Й***** Х*****и, като всяка заповед отново е съпътствана от документи, именувани от Тонкова като уведомителни писма/ самоотводи и обосновки/ отводи, адресирани непосредствено до определената за заместник Т*****, която като ЗДУД се явява и пряко подчинено на Тонкова лице. Касае се за издадени заповеди, с които на заместващия е указано, че му се *делегира права* да извърши конкретно посочени действия по отношение на Х*****и.

Част от горепосочените се отнасят до определянето на допълнително трудово възнаграждение /ДТВ/ по различни поводи само за Х***** или и за двамата, както следва: Заповеди № 617/07.09.2021 г., № 194/07.12.2021 г., № 551/11.05.2022 г., № 110/06.10.2022 г. и № 214/02.12.2022 г. за Х*****; Заповеди № 771/07.09.2022 г. */относима и до актуализацията на основните им трудови възнаграждения/*, № 527/09.05.2023 г., № 797/04.09.2023 г., № 123/12.10.2023 г., № 243/07.12.2023 г., № 687/15.05.2024 г. и № 978/03.09.2024 г., касаещи и двамата роднини на Тонкова. От анализа на резултата от изпълнението на посочените заповеди от страна на техния адресат, а именно от съдържанието на актовете, с които М*****Т***** е наредила изплащането на допълнителни възнаграждения на посочените лица се установи, че в същите са посочени размери, съответстващи на получените от тях оценки, явяващи се и основание за определяне на съответните суми, като видно от приложени справки в тази връзка – сумите не надхвърлят тези, определени за останалите служители на същата или сходна длъжност. Друга част от издадените от Тонкова заповеди касае само актуализацията на основните трудови

възнаграждения на Х*****и, а сред тях са Заповед № 787/01.09.2023 г. и Заповед № 375/17.01.2024 г., с които е *делегира*ла права на заместничката си да подпише допълнителни споразумения към трудовите им договори, по силата на които размерът на възнагражденията им е актуализиран, съобразно приложимата към съответния момент нормативна уредба, вменяваща на работодателите в сферата на училищното и предучилищното образование срочно задължение да въведат промяна във възнаграждението на подчинените си служители и то в нормативно определен размер.

Извън горепосочените обаче по преписката се установиха и множество издадени от Тонкова заповеди, с които последната е делегирала различни правомощия отново на М*****Т*****, отнасящи се конкретно и само до трудовото положение на К***** Х***** като ЗУР. Всяка от издадените заповеди отново е съпътствана от различни по съдържание документи, конкретизиращи правомощието, което овластеното по силата на заповедите й лице е следвало да упражни. Посочените документи отново са именувани от Тонкова като уведомителни писма/ отводи/ обосновки, като всеки от тях е адресиран пряко до определеното за заместник и подчинено на Тонкова лице – М*****Т*****. Поради разнородността на делегираните дейности, предопределена от предмета на вменените на заместника конкретни действия, но и предвид останалите обстоятелства, безспорно установени по настоящата преписка като относими към делегирането им и насочени към постигане на определен резултат, всеки издаден от Тонкова документ ще бъде разгледан подробно, но при условното групиране на издадени до и след 06.10.2023 г.:

1. Заповеди за делегиране на правомощия във връзка с възлагане изпълнението на допълнителни дейности от страна на Х*** срещу допълнително възнаграждение и придружаващи ги документи, издадени в периода преди 06.10.2023 г., в изпълнение на които упълномощеното лице е подписало различни актове – допълнителни споразумения към трудов договор, заповеди и граждански договори:**

- **Заповед № 59/16.09.2021 г.** за подписването на Допълнително споразумение /ДС/ към Трудов договор /Трд/ № 119/29.10.2020 г. на К***** Х***** и Уведомително писмо /УП/ с **вх. № 1194/14.09.2021 г.** във връзка с това, че се касае за осъществяване на функциите по поддръжка на електрическите инсталации в учебен корпус 1 и 2. В изпълнение на издадената заповед, заместникът е сключил с Х***** ДС № 68/20.09.2021 г. към Трд, с което е определено към основното трудово възнаграждение /ОТВ/ на последния и считано от 01.09.2021 г. ежесечно да се изплащат 200 лева за извършването на посочените от Тонкова дейности. Така сключеното ДС е изменено с последващо ДС № 670/14.07.2021 г., съгласно което определеният месечен размер от 200 лева е променен на 600 лева **за изпълнението на ½ щат снабдител-доставчик**, като във връзка с подписването му Тонкова отново е издала нарочна заповед и УП, които ще бъдат разгледани по-долу;

- **Заповед № 114/21.10.2021 г.** за сключването на ДС към Трд на Х***** и **УП с вх. № 93/18.10.2021 г.**, конкретизиращо предмета му – във връзка с изплащането на ДТВ за извършване на ремонтни дейности извън установеното работно време. В изпълнение на заповедта, заместникът е сключил с Х***** ДС № 120/21.10.2021 г., съгласно което за м. октомври 2021 г. на същия е отредено изплащането на ДТВ в размер на 630 лева за извършването на ремонтни дейности. Във връзка със същото е извършена служебна справка в РУТДУПР, от която е установено, че към м. октомври 2021 г. в гимназията е имало назначено лице, заемало длъжност като работник по поддръжка;

- **Заповед № 346/22.02.2022 г.** за подписването на ДС към Трд на Х***** и **УП с вх. № 485/22.02.2022 г.**, конкретизиращо предмета му – за извършването на почистване на помещение в допълнителна пристройка извън работното време. В изпълнение на посочената заповед, заместникът е сключил ДС № 347/22.02.2022 г. към Трд на Х*****, с което е определено за м. февруари 2022 г. към ОТВ на последния да бъдат изплатени 200 лева за ангажименти във връзка с почистване, въпреки че съгласно служебна справка в РУТДУПР – към този момент в училището е имало три служителки на длъжност „чистач/ хигиенист“;

- **Заповед № 480/15.04.2022 г.** за подписването на ДС към ТрД на Х*****, както и **УП с вх. № 589/15.04.2022 г.**, в което е указала с какъв предмет – във връзка с промяната на ОТВ и подготовка на ученици за участие в Национален кръг на състезание. В изпълнение на така издадената заповед, Т***** е сключила с Х***** две отделни ДС – не само ДС № 518/18.04.2022 г., с което размерът на ОТВ на Х***** е актуализиран, но и ДС № 519/18.04.2022 г., с което е определено за м. април 2022 г. към ОТВ на последния да се изплати допълнително сума в размер на 500 лева за подготовка на ученици за участие в конкретно посоченото състезание, макар към този момент лицето да е заемало само непедагогическа длъжност като ЗУР;

- **Заповед № 521/18.04.2022 г.** и **УП с вх. № 592/18.04.2022 г.** във връзка с подписването на заповед за награда на завеждащия учебна работилница - К***** Х***** във връзка с класирането на ученици на Национален кръг на състезание, в изпълнение на което Т***** е издала Заповед № 525/18.04.2022 г., с която е наредила към ОТВ на Х***** отново за м. април 2022 г. да бъдат изплатени 500 лева във връзка с проведеното състезание;

- **Заповед № 536/04.05.2022 г.** за подписването на ДС към ТрД на Х***** и **УП с вх. № 612/03.05.2022 г.** с посочен предмет на ДС - за извършването на дейности в извънработно време. На основание посочената заповед, заместничката Т***** е сключила с Х***** ДС № 540/05.05.2022 г., с което е определено, че считано от 01.05.2022 г. до 30.09.2022 г. – период, обхващащ установената годишна лятна ваканция, към ОТВ на лицето ежесечно ще се изплаща сума в размер на 120 лева за поливане на училищната градина;

- **Заповед № 662/12.07.2022 г.** за подписването на ДС към ТрД на Х*****, придружена от **УП с вх. № 826/11.07.2022 г.**, с което отново е конкретизиран предмета му – за изпълняването на ½ щат като снабдител – доставчик извън работно време. Въз основа на посочената заповед, М*****Т***** не просто е сключила с Х***** ДС № 670/14.07.2022 г. към ТрД на същия, както е посочено в заповедта, а с последното и считано от 01.07.2022 г. е изменено сключеното преди това ДС № 68/20.09.2021 г., с което е било определено, че ежесечно и считано от 01.09.2021 г. към ОТВ на същия ще се изплаща сума в размер на 200 лева за поддръжка на електрически инсталации. Така съгласно изменението - считано от 01.07.2022 г. е определено, че вместо 200 лева на Х***** ежесечно ще се изплащат 600 лева, но вече за изпълнението на ½ щат като снабдител-доставчик. Видно от съдържанието на посоченото ДС, действието му не е ограничено със срок, а същевременно по преписката не се установи същото да е било прекратено във времето. В тази връзка Комисията е извършила и проверка на приложените по преписката длъжностни щатни и поименни щатни разписания, от които с категоричност се установи, че **такава длъжност никога не е съществувала в управляваното от Тонкова училище**. Предвид същото, от Тонкова са изискани изрични писмени сведения, които последната е обективирала в приложение по т. 7 към писмо с вх. № КПК-8998-9/14.03.2025 г. на КПК. Получената информация относно посочената длъжност гласи, че в длъжностното и поименното щатно разписание на гимназията са въведени само заетите щатни бройки, като всички длъжности, които не са включени в тях – „по своята същност са незаети“. Тонкова е обяснила още, че възнагражденията за длъжностите извън щатните разписания се изплащат с допълнителни трудови или граждански договори, по който начин се осъществява икономия от заплащането на осигуровки от страна на гимназията като работодател, за което е обективирала и примери с точни цифрови изражения на твърдяната икономия. Посочила е, че длъжността „снабдител“ никога не е била разкривана, но изпълнението на задължения за снабдяване е възлагано именно на брат Й, който като ЗУР имал преки наблюдения и отношение към нужните средства за пълноценно професионално образование и обучение в различните направления;

- **Заповед № 412/29.03.2023 г.** за подписването на ДС към ТрД на Х***** и **УП с вх. № 806/29.03.2023 г.** с посочен предмет на ДС - във връзка с подготовката на ученици за състезание, в резултат от което Т***** е сключила ДС № 417/29.03.2023 г. към ТрД на Х*****, в което е определено през м. март 2023 г. към ОТВ на последния да бъде изплатена сума в размер на 700 лева за дейностите, посочени в заповедта на Тонкова, тоест с ДС не му е възложена подготовка, а му е отредена парична сума във връзка с подготовката;

- **Заповед № 505/24.04.2023 г.** за подписването на ДС към ТрД на Х***** и УП с **вх. № 900/24.04.2023 г.** с конкретизиран предмет на ДС – отново във връзка с подготовката на ученици за състезание, от което е последвало сключването от страна на заместника на ДС № 507/24.04.2023 г. към ТрД на Х*****, с което е определено към ОТВ на последния за м. април 2023 г. да бъде изплатена сума в размер на 1080 лева за извършените от същия действия във връзка с подготовката на учениците;

- **Заповед № 66/19.09.2023 г.**, с която Тонкова е *делегира права* на Т***** да подписва заповеди за възлагането на часове по заместване на отсъстващи учители на Х*****, която дори не е ограничена със срок/ период на действие. Към момента на издаване на заповедта пък Х***** не само е заемал непедагогическа длъжност, но той не е притежавал както педагогическа правоспособност, така и висше образование изобщо. По преписката не е приложено УП във връзка с предмета на посочената заповед. Установени са обаче издадени в изпълнение на последната 15 на брой заповеди, с които заместничката Т***** многократно е определяла Х***** за заместващ различни учители по различни учебни предмети. Посочените съответно са издадени от Т***** Заповеди № 79/27.09.2023 г., № 91/04.10.2023 г., № 124/12.10.2023 г., № 147/26.10.2023 г., № 165/31.10.2023 г., № 217/24.11.2023 г., № 226/04.12.2023 г., № 239/07.12.2023 г., № 324/11.01.2024 г., № 384/19.01.2024 г., № 394/26.01.2024 г., № 421/05.02.2024 г., № 429/06.02.2024 г., № 486/26.02.2024 г. и № 595/05.04.2024 г., съобразно които за възложените часове по заместване за заместващия е определено и съответно възнаграждение.

Наред с дотук изложеното, по преписката се установи и наличие на 3 /три/ граждански договора, сключени между К***** П*****Х***** (изпълнител) и Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я. (възложител), а именно:

1. Граждански договор № 14 от 24.11.2021 г. - договор за поръчка, чийто предмет е изпълняването на незаета щатна бройка като снабдител през цялата 2021 г., макар да е сключен по-скоро в нейния край. В договора е уговорено възнаграждение в размер на 2606, 22 лева, както и че приемането на извършената работа е по констативен протокол – неразделна част от договора. Видно от последния обаче, същият е подписан на 24.11.2021 г., тоест не само е съставен на датата, на която е сключен самият договор, но и повече от месец преди приключването на периода, в който всъщност е уговорено извършването на посочените задължения;

2. Граждански договор № 23 от 02.12.2022 г. – отново определен като договор за поръчка, чийто предмет отново е изпълняването на задължения по незаета щатна бройка като снабдител за периода от 01.01.2022 г. до 30.06.2022 г. Уговореното възнаграждение отново е в размер на 2606, 22 лева. Констативният протокол отново е подписан на датата, на която е сключен и самият договор – 02.12.2022 г., работата е приета без възражения от страна на възложителя;

3. Граждански договор № 24 от 13.12.2022 г. – отново договор за поръчка, чийто предмет е извършването на ремонт на водопроводна инсталация на 3-ти етаж в тоалетните, в извънработно време, уговореното възнаграждение е в размер на 71,08 лева, а констативният протокол е съставен на 13.12.2022 г., без обективирани възражения от страна на възложителя.

Общото между посочените граждански договори е, че от страна на възложителя – Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., всеки от тях е подписан от М*****Т***** – ЗДУД, за което от Мария Тонкова – директор на гимназията, отново са издадени съответно следните заповеди – **Заповед № 162/23.11.2021 г.**, **Заповед № 209/29.11.2022 г.** и **Заповед № 228/13.12.2022 г.**, всяка от които гласи, че на заместника са *делегира права* да подпише граждански договор с К***** П*****Х*****. Заповедите са придружени съответно от **Обосновка с вх. № 155/23.11.2021 г.**, **Обосновка с вх. № 237/28.11.2022 г.** и **Обосновка с вх. № 311/12.12.2022 г.**, адресирани отново пряко до заместника, в които Тонкова отново е посочила предмета за всеки от сключените договори, както и обстоятелството, че визираното лице е роднина на директора.

Във връзка с така сключените с Х***** граждански договори за изпълняването на задължения, включително на посочената от Тонкова като незаета щатна длъжност „снабдител“, която **фактически не е незаета, а е несъществуваща**, от последната са изискани изрични писмени обяснения, които същата е обективирала в приложенията по т. 8 – т. 11 към писмо с вх. № КПК-8998-9/14.03.2025 г. на КПК. Съгласно изложеното от Тонкова, договорите са сключени на база реализирани икономии от издръжката на училището, а сключването им е обосновано от невъзможността професионална гимназия като ръководената от нея да осъществява пълноценен учебен процес, особено по практическо обучение, без набавянето и доставянето на необходимите материали, но същевременно липсата на щатна длъжност „снабдител“ е обяснила с липсата на необходимост от разкриването ѝ. Посочила е, че за фактическото извършване на съответната работа в ревизирания период са налице фактури, свидетелстващи че именно Х***** е извършил съответните доставки. Посочила е също, че договорите са сключени по предложения на М*****Т***** – ЗДУД, като са базирани на необходимостта от набавяне на материали и консумативи, предварително заявени от учителите в гимназията. По отношение на обстоятелството, че са сключени именно с брат ѝ, Тонкова е заявила, че като ЗУР, а по образование и строителен техник, той има пряк поглед и комуникация с преподавателите относно възникващите в хода на учебния процес необходими, поради което е най-подходящ да изпълнява съответната длъжност. Посочила е още, че преди Х***** да бъде определен като подходящо лице, дейностите по снабдяване с материали са извършвани от различни служители на гимназията на ротационен принцип, но не е пояснила дали трудът им е бил овъзмездяван, не е приложила и доказателства в тази посока.

Едва ведно с горепосочените обяснения Тонкова всъщност е приложила два броя предложения от М*****Т***** – ЗДУД. Касае се за Предложение с вх. № 148/22.11.2021 г., в което Т***** е обективирала наличие на необходимост от снабдяване с материали и консумативи, като е предложила именно Х***** да изпълнява съответната дейност и то по граждански договор, предвид компетентностите, с които като ЗУР и строителен техник същият разполага, както и за Предложение с вх. № 308/09.12.2022 г., в което пък е посочила констатирана повреда на водопроводна инсталация в гимназията, налагаща необходимост от предприемането на спешни мерки, като е предложила ремонтната дейност също да бъде възложена именно на строителния техник Х*****.

От така събраните доказателства безспорно се установи, че Граждански договор № 14 от 24.11.2021 г., сключен за изпълняването на посочените в него задължения, които не само са задължения на несъществуваща щатна длъжност, но изпълнението им се отнася до периода на цялата 2021 г., а същевременно е сключен в нейния край. Наред с това, по отношение на сключването му се твърди, че същото е въз основа на Предложение с вх. № 148/22.11.2021 г. от ЗДУД, в което са изложени аргументи за възникнала необходимост, но и то е входирано непосредствено преди сключването на договора, тоест отново към края на уговорения в същия период за изпълнение. Същевременно и видно от констативния протокол – неразделна част от цитирания договор, той също е съставен на датата на сключване на договора, което от друга страна налага извод, че работата е приета повече от месец преди края на уговорения период за изпълнението ѝ. По отношение сключването на Граждански договор № 23 от 02.12.2022 г. по преписката дори не е представено предложение. Наред с това, договорът предвижда изпълнение в периода на първата половина на годината - 01.01.2022 г. – 30.06.2022 г., но също е сключен в последния ѝ месец, тоест след посочения период на изпълнение, като работата също е приета на датата на сключването му. Освен това, уговорената цена е равна на цената по предходния договор, макар предметът му да е изпълняването на идентични задължения, но за двойно по-кратък период. В тази посока е нужно отново да се посочи, че за изпълнението на същата дейност Х***** е имал сключено ДС № 670/14.07.2022 г., съгласно което от 01.07.2022 г. към ОТВ на лицето се изплаща сума в размер на 600 лева за изпълнението на задължения на несъществуващия ½ щат като снабдител-доставчик.

Обективните разминавания, които горепосочените обстоятелства категорично обуславят, не само обосновават съмнение по отношение на реалната необходимост от

сключването на разгледаните договори, но водят и до съмнение по отношение на фиктивното им сключване.

2. Заповеди за делегиране на правомощия във връзка с възлагане изпълнението на допълнителни дейности от страна на Х*** срещу допълнително възнаграждение и придружаващи ги документи, издадени в периода след 06.10.2023 г.:**

- **Заповед № 308/08.01.2024 г.**, с която Тонкова е *делегирала права* на Т***** да подпише изменение на ДС към ТрД на Х*****, като в адресираното до последната УП с вх. № 441/08.01.2024 г. е пояснила, че изменението касае ДТВ за полагане на труд по допълнителна трудова функция отново като снабдител-доставчик, а в приложената Обосновка с вх. № 440/08.01.2024 г. дори е вписала конкретния номер на ДС – ДС № 314/09.01.2024 г., което в изпълнение на издадената заповед заместничката е сключила с Х*****, а съгласно предмета му – към ОТВ на лицето следва ежемесечно и считано от 01.01.2024 г. да се изплаща сума в размер на 450 лева за изпълнението на съответните функции, посочени от Тонкова в подписаното от същата УП. Не се установи посоченото ДС да е имало временен характер, както и да е било прекратено, доколкото сред приложените по преписката документи не е налице такъв, обективиращ прекратяването му;

- **Заповед № 327/15.01.2024 г.**, с която Тонкова е *делегирала права* на заместничката си да подпише ДС към ТрД на завеждащия учебна работилница Х*****, като в приложеното УП с вх. № 452/15.01.2024 г. отново е конкретизирала предмета му – във връзка с определянето на ДТВ за изпълнение на трудовата функция „огняр“ в периода 15.01.2024 г. – 24.01.2024 г. включително, поради отсъствието на титуляра. В изпълнение на посочената заповед М*****Т***** е сключила ДС № 328/15.01.2024 г. към ТрД на Х*****, с което е определено, че в посочения период към ОТВ на същия ще се изплащат 70 % от ОТВ на отсъстващия в отпуск по болест огняр. В приложените по преписката писмени възражения на Тонкова последната е обективирала твърдение, че именно брат ѝ отново е бил най-подходящ заместник на отсъстващия, тъй като се обучава по съответното направление, респективно разбира от газови инсталации, а управляването от нея училище се отоплява предимно на газ;

- **Заповед № 451/14.02.2024 г.**, с която Тонкова отново е делегирала права на Т***** да подпише ДС към ТрД на Х*****, а в приложеното УП с вх. № 613/14.02.2024 г. е пояснила, че се касае за определянето на ДТВ във връзка с изпълняваните от същия задължения на отсъстващия огняр в периода от 12.02.2024 г. до завръщането му от отпуск по болест. Въз основа на посочената заповед М*****Т***** е сключила към ТрД на Х*****, ДС № 452/14.02.2024 г., съгласно което отново за Х***** са отредени 70 % от ОТВ на отсъстващия служител, а същото е прекратено със Заповед № 602/08.04.2024 г. на М*****Т*****;

- **Заповед № 601/08.04.2024 г.**, с която Тонкова е *делегирала права* на Т***** да подпише и прекрати ДС към ТрД на завеждащия учебна работилница Х*****, като в УП с вх. № 886/08.04.2024 г. е конкретизирала, че се касае за сключването на ДС за допълнителна работа в извънработно време и за прекратяването на сключеното по-рано и горепосочено в настоящото ДС № 452/14.02.2024 г. В изпълнение на посочената заповед Т***** е издала Заповед № 602/08.04.2024 г., с която е прекратила посоченото от Тонкова ДС, като е сключила с Х***** и ново ДС № 603/08.04.2024 г., с което за завеждащия учебна работилница е определено изплащането на сума в размер на 1500 лева през м. април 2024 г. за подготовката на ученици за състезание. В тази връзка отново са валидни внесените вече пояснения относно заеманата от Х***** до този момент непедагогическа длъжност и липсата на образователен ценз за учител. Наред с това обаче и по отношение на всяка от определените му на това основание награди не става ясно дали и как изобщо са му възлагани такива задължения и изпълнявал ли ги е, а само че в тази връзка му е отредено възнаграждение, което в някои случаи е в размер, надвишаващ размера на основното му трудово възнаграждение;

- **Заповед № 683/13.05.2024 г.**, с която Тонкова отново е *делегирала права* на заместничката си да подпише ДС към трудовия договор на Х*****, като в адресирано до последната УП с вх. № 1007/13.05.2024 г. ѝ е указала, че се касае за сключването на ДС за допълнителна работа в извънработно време. В изпълнение на посочената заповед Т***** е сключила с Х***** ДС № 684/13.05.2024 г. към трудовия му договор като ЗУР, с което е определено към ОТВ за м. май 2024 г. на същия да бъде изплатена сума в размер на 2000 лева за подготовка на ученици за състезание.

По време на проведеното на 14.04.2025 г. изслушване пред Комисията, обективизирано по Протокол с втр. № КПК-РД-04-74/30.04.2025 г. на КПК, Мария С***** Тонкова даде пояснения в следния смисъл:

За самоотвеждането си от упражняване на правомощия по отношение на Х***** и е уведомила началника на РУО-Я., но устно, тъй като не го счита за свой орган по назначаване, поради причината, че назначаването ѝ като директор е въз основа на конкурс, в резултат от който е сключила договор с министъра на образованието, а едва след това и поради законова промяна сключването на такъв договор вече попадало в задълженията на РУО, но тя счита самото училище за свой работодател, респективно орган по назначаване. Относно издадените заповеди за делегиране на определени действия, отнасящи се до Й***** и К***** Х***** и, Тонкова акцентира върху обективизираното в тях волеизявление за делегиране на права, а не на правомощия, в която връзка заяви, че това е единствената възможност и издадените заповеди са просто нормативни документи, без заповеднически характер. Конкретно във връзка с назначаването на брат си като УПО със заетост от 288 часа годишно, без необходимия образователен ценз, Тонкова посочи, че през годините е назначавала инженери на тази длъжност, но същите са разполагали само с теоретични знания и не са могли да предадат практически умения на учащите, а и според нея държавният образователен стандарт позволява строителен техник да бъде назначаван като учител по строителна практика, макар в действителност и както безспорно по производството се установи – брат ѝ е назначен като учител по топло и газоснабдяване. По отношение на Х***** Тонкова изтъкна многобройните качества, които според нея той притежава, както и обстоятелството, че счита същите за индикатор по отношение на неговите възможности не само във връзка със заемането на преподавателска длъжност и подготовката на ученици за състезания, но и във връзка с всички останали дейности, които са му възлагани. По отношение назначаването на съпругата на брат си на ½ щат технически секретар Тонкова заяви, че участието ѝ в подбора е било в резултат на постъпило от Агенцията по заетостта насочващо писмо, постъпило на база подадената от гимназията обява за свободното работно място, което е било обявено като такова в законоустановения срок. Посочи още, че сред изискванията за заемане на съответната длъжност е било лицето да владее английски, което в действителност не се потвърди от изведените от Заповед № 739/22.08.2022 г. на директор Тонкова критерии, доколкото такива липсват. В подкрепа на така противоречивото си твърдение обаче Тонкова посочи, че Х*****а е пребивавала дълго в чужбина и доста добре владее английски. Заяви, че по отношение на назначаването на Х***** и е извършена проверка от РУО, според резултатите от която назначаванията и отводите във връзка с тях отговаряли на законовите изисквания, включително на тези по ЗПК. Тонкова посочи още, че в периода на нейното управление гимназията е една от водещите в града, а това е резултат от много работа, в която връзка сподели мнение, че всяка работа трябва да се овъзмездява, а сключените допълнителни споразумения са за работа, не за награда. По отношение на обстоятелството, че без да разполага с педагогическа правоспособност и докато дори все още е заемал само непедagogическа длъжност, на Х***** многократно са възлагани часове по заместване на различни учители в гимназията Тонкова заяви, че това се е налагало поради необходимостта учениците да нямат свободни часове и особено през зимните периоди, когато вирусите са активни и учителите често боледуват. В тази връзка обаче посочи, че при липсата на учители тя няма как да направи така, че някой от непедagogическия персонал да поеме съответния час, макар Комисията безспорно да е установила, че именно това се е случило – Х***** е бил част от непедagogическия персонал на училището, но въпреки това е замествал учители. В

подкрепя на твърдението си обаче Тонкова посочи още, че образованието му на строителен техник и обстоятелството, че като ЗУР той донякъде участва в учебния процес, според нея му дават право да бъде учител по строителна техника. В тази връзка обаче Комисията установи, че възложените му в ревизирия период часове по заместване са по различни предмети, а не изключително по строителна техника.

В допълнение на изложеното от Тонкова, представляващият я адвокат също изрази мнение, че издадените от нея заповеди са за делегиране на права на заместник-директора, а не на правомощия, в никакъв случай нямат задължаващ и заповеднически характер, а просто са именувани като заповед, защото няма как иначе това делегиране да бъде оформено. В тази връзка адв. Ангелов също акцентира върху диспозитива на заповедите, от които според него е ясно, че с тях просто се делегират, прехвърлят права, те не нареждат на адресата и не го задължават да извърши или да не извърши нещо конкретно, т. е. само по негова преценка, вътрешно убеждение и решение е дали ще осъществи делегираните му права. Наред с това пълномощникът заяви, че според него самоотноводът следва да е именно до училището като работодател, доколкото се касае за конкурсната длъжност на директор, поради което не счита, че в тази хипотеза РУО е орган по назначаване.

Изразената от Тонкова в представените с писмо с вх. № КПК-8998-13/22.04.2025 г. на КПК писмени възражения позиция в цялост преповтаря изнесеното от нея както в поисканите й в хода на настоящото производство писмени обяснения, така и в рамките на проведеното изслушване, като накратко е в следния смисъл:

Не смята, че многобройността на сключените към трудовия договор на брат й допълнителни споразумения будят съмнение, доколкото такава е възприетата от нея практика по отношение на гимназията, която управлява – сключване на допълнителни споразумения, поради обективна необходимост от извършване на допълнителна работа, а получаването на допълнителни средства счита за мотивиращ фактор. Във връзка с твърдението си, че това е обичайна практика е приложила копия от сключени и с други служители допълнителни споразумения. По отношение на самоотводите си счита, че са по надлежния ред, извършени по указания на РУО. Счита, че това се потвърждава от представен от нея Констативен протокол № КМД-04-118/28.06.2024 г. на РУО, на който се е позовала по отношение на обстоятелството, че в същия липсва изричен текст, че като директор не е уведомявала за самоотводите си, от което пък според нея следва да се приеме, че го е направила. По отношение назначаването на брат си като УПО е изразила мнение, че обявяването на съответното работно място в РУО изключва наличието на нарушение, обуславящо се от водещ частен интерес. В тази връзка е посочила още, че брат й е класиран за заемането на позицията от комисия за подбор, чието решение било обосновано от липсата на кадри с висше образование и педагогическа правоспособност по топло и газоснабдяване. Във връзка с възлаганите на Х***** часове по заместване без той да разполага с образователен ценз смята, че също не е нарушение, тъй като според нея законът го позволява. По отношение конкретно на определеното възнаграждение за Х***** във връзка с извършването на ремонти, макар в училището да е имало работник по поддръжка, Тонкова е заявила, че назначеният на посочената длъжност служител не е разполагал с нужните умения, с които на свой ред брат й разполага. По отношение на обстоятелството, че по силата на ДС брат й е замествал и отсъстващия огняр Тонкова е навела твърдения отново в посока на широката компетентност на брат си, който освен подходящ да поеме ангажимент за отопляването на училището, се оказал и единствения желаещ да го направи. По отношение назначаването на снаха си счита, че обстоятелството на постъпило от Агедията по заетостта насочващо писмо за нейното участие в подбора за заемане на съответната длъжност е индикация, че всички регистрирани в Агенцията лица са имали възможност да кандидатстват, но Х*****а е била единственият кандидат.

Като приложение Тонкова е представила Декларация от М*****Г***** Т*****, в която е обективизирано твърдение, че върху нея не е оказвано влияние от страна на директора във връзка с извършените по отношение на Х*****и действия, че издадените заповеди не са я задължавали да ги извърши, а същото е сторила единствено по своя воля и свободна преценка. Декларацията не е подадена лично от Т*****, а е приложена по производството от

Тонкова. Такава декларация Комисията не е изисквала, именно поради факта на наличната субординация между Тонкова и Т*****, респективно положението на Тонкова като висшестояща.

Наред с изложеното, Тонкова е представила 11 /единадесет/ приложения, а именно сключени с различни служители ДС, Констативен протокол № КМД-04-118/28.06.2024 г. на РУО, издавки за обявяването на свободно работно място за УПО 288 часа годишно и за ½ щат технически секретар, болнични листове и заявления за отпуск на учители, Национална програма „Без свободен час“, извадка от подзаконов нормативен акт, диплома и длъжностна характеристика на работник по поддръжка и болнични листове на отсъстващ огняр, а също и Становище за развитието на училището в периода 2016-2025 г. със снимков и видеоматериал, както и Брошура на иновативно училище Г**** „К. Ф*****“ - гр. Я..

Въз основа на така изяснената фактическа обстановка Комисията за противодействие на корупцията установи следното от правна страна:

Сигнал с вх. № С-578/25.07.2024 г. на КПК г. е подаден от лице, идентифицирано по реда на чл. 62, ал. 2 от ЗПК във връзка с чл. 15, ал. 2 от Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения (ЗЗЛПСПОИН).

Конфликтът на интереси е административно нарушение, което застрашава обществените отношения в сферата на държавното управление, регулира се от административноправни норми, които нямат обратна сила по отношение на същинско правило за поведение. В този смисъл и предвид, че ЗПК е в сила от деня на обнародването му в брой 84 на „Държавен вестник“ от 06.10.2023 г. – за евентуални нарушения, извършени преди посочената дата, по отношение на материалното право в настоящото производство приложение намират отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), а за евентуално извършените след посочената дата – тези на ЗПК, като по отношение на вече осъществените обществени отношения – приложими са единствено процесуалните норми на действащия към момента на постановяване на настоящото решение закон, респективно ЗПК /обн., ДВ бр. 84 от 06.10.2023 г., в сила от 06.10.2023 г./.

Горевъзведеното е валидно и приложимо в настоящото производство и по следните причини:

До влизането в сила на ЗПК, директорите на общински и държавни училища като Мария Тонкова са били лица, заемащи публична длъжност по § 2, ал. 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ /отм./, респективно и в това им качество за същите са били в сила всички забрани и ограничения по Глава осма, Раздел втори от ЗПКОНПИ, но при наличието на две особености, които по смисъла на посочения закон са различавали положението на лицата по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ /отм./ от това на лицата, заемали длъжност по чл. 6, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./. На първо място и по аргумент на § 2, ал. 8 от ДР на ЗПКОНПИ /отм./ - компетентен да се произнесе във връзка с наличието/ липсата на конфликт на интереси по отношение на първите е бил техният орган по избор или назначаване, а на следващо място – приложимост при установено нарушение е намирала специална административнонаказателната разпоредба на чл. 171, ал. 2 от ЗПКОНПИ /отм./, уреждаща размера на административното наказание глоба, която като материално право ще намери приложение и в настоящия случай, съответно за евентуални нарушения на разпоредбите по ЗПКОНПИ /отм./, респективно извършени в периода преди 06.10.2023 г.

След 06.10.2023 г. и влизането в сила на ЗПК, по силата на самия закон директорите на общински и държавни училища като Мария Тонкова вече са сред лицата, заемащи публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, за които след посочената дата са в сила забраните и ограниченията по Глава осма, Раздел втори от ЗПК, а на основание чл. 13, ал. 1, т. 6 от ЗПК – компетентна да се произнесе по отношение наличието/ липсата на конфликт на интереси, осъществен от Тонкова в рамките на давностния срок на нарушението, е КПК.

Във връзка с последното пък следва да се поясни, че административното нарушение конфликт на интереси подлежи на преследване, респективно на установяване и

санкциониране, в рамките на 3 /три/ години назад от датата, на която е образувано производството за установяването му. Посоченото времево ограничение по отношение на преследвателската давност на нарушението се налага от нормата на чл. 91 от ЗПК, идентична с отменената разпоредба на чл. 73 от ЗПКОНПИ, съгласно която производството за установяване на конфликт на интереси се образува в срок до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението, от което се извежда, че изобщо не подлежат на преследване нарушения, извършени преди повече от три години от датата, на която е образувано производството. В конкретния случай и с оглед на това, че производството срещу Мария Тонкова е образувано по силата на Решение № КИ-306/22.08.2024 г. на КПК, то следва да се вземе предвид, че евентуални нарушения, извършени преди 22.08.2021 г., не са в предмета на настоящото производство, поради изтеклата по отношение на същите преследвателска давност по смисъла на специалния закон, а именно ЗПК, чиито процесуални норми са приложими в тази посока. По отношение на нарушенията, извършени в рамките на давностния срок обаче следва да се произнесе е органът, носещ материалната компетентност към момента на постановяване на решението, който както вече бе отбелязано - по аргумент на чл. 13, ал. 1, т. 6 е КПК.

От съвкупността на изложеното дотук се обобщава, че в настоящия случай именно Комисията е компетентна да прецени наличието/ липсата на извършено от Тонкова нарушение, съставляващо конфликт на интереси както по ЗПКОНПИ /отм./, така и по ЗПК, прозласяването касае периода след 22.08.2021 г., а по произоизводството са приложими материалноправните разпоредби на два закона, като тези на ЗПКОНПИ /отм./ намират приложимост за евентуални нарушение, извършени преди 06.10.2023 г., считано от която дата е приложимо материалното право по ЗПК.

Общият състав на административното нарушение конфликт на интереси по смисъла на отменената разпоредба на чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ и по смисъла на действащия чл. 70 от ЗПК са напълно идентични и предвиждат, че нарушението възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Легалната дефиниция досежно това кой е този частен интерес, който може да повлияе върху лицето при изпълнението на публичната му длъжност, е дадена в разпоредбата на 53 от ЗПКОНПИ /отм./, която отново е идентична с дефиницията на понятието по чл. 71 от ЗПК и гласи, че това е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Цитираната уредба налага извод, че наличието не на гаранция, а на възможност от изпълнението на дадено правомощие или задължение по служба да произтече облага за лицето или за свързано с него лице, се явява достатъчно основание да се приеме, че е налице частен интерес.

Законовото понятие за облага по отменения към момента нормативен акт е заложено в разпоредбата именно на чл. 54 от ЗПКОНПИ /отм./, която изчерпателно изброява видовете материална и нематериална облага, възможността за чистото настъпване обуславя наличието на релевантен частен интерес. Съгласно посочената правна норма, облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. Така възведеното понятие е възпроизведено и в разпоредбата на чл. 72 от действащия ЗПК, но със законовото разширение, което предвижда, че за облага се счита не само всеки доход в пари или имущество, но и всеки доход в други парични средства, както и всеки глас, който би могъл да се определи като глас в полза на избор.

В обобщение следва, че за да е осъществен конфликт на интереси както по смисъла на ЗПКОНПИ /отм./, така и по смисъла на ЗПК, необходимо е кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки – лице, заемащо публична длъжност, упражнено от същото

правомощие по служба и водещ до облага частен интерес – лично за лицето или за свързано с него лице.

Във връзка с горното, по настоящото производство безспорно се заключава, че липсата на упражнено от Мария Тонкова правомощие по отношение на възлагането на строително-ремонтни дейности на ЕТ „Б***** – К***** Х*****“ и/или „К** Б*****“ ЕООД, води до липсата на осъществен от същата конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./, съответно по чл. 70 от ЗПК.

Наред с това, по преписката не се установи упражнено от Тонкова правомощие в частен интерес във връзка с управлението на служебен автомобил с марка „О****“ и рег. номер У****АК, доколкото не са налице издадени от същата заповеди, с които да е възлагала управлението, респективно използването на посоченото МПС на себе си, а в този смисъл не е налице осъществен от последната конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./, съответно по чл. 70 от ЗПК.

По отношение на свързаността, като предопределящ в определени случаи наличието на частен интерес елемент, тук е необходимо да се направи следното уточнение:

Обстоятелството, че К***** Х***** е брат на Мария Тонкова води до наличието на родство помежду им от втора степен по сребрена линия, а фактът на сключен между него и Й***** Х*****а граждански брак води до наличието на родство от втора степен по сватовство между Тонкова и Х*****а. Същото налага извод, че както между Мария Тонкова и К***** Х*****, така и между Тонкова и Й***** Х*****а е налице свързаност по смисъла на § 1, т. 15, б. „а“ от ДР на ЗПК, съответно по смисъла на § 1, т. 9, б. „а“ от ДР на ЗПК. Не така стоят нещата по отношение на свързаността между Тонкова и майката на Й***** Х*****а - В***** К*****, доколкото родството между тях е от трета степен по сватовство, респективно между същите не е налице свързаност по смисъла на цитираните разпоредби, които ограничават кръга на свързаността по сватовство до втора степен.

Последното налага категоричен извод, че по отношение на Мария Тонкова не би могъл да е налице конфликт на интереси по смисъла на чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ или по смисъла на чл. 70 от ЗПК във връзка с назначаването на В***** К***** на работа в управляваната от нея гимназия, доколкото липсата на свързаност помежду им в конкретния случай предопределя невъзможност за настъпването на облага за свързано по § 1, т. 15, б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ /отм./, респективно по § 1, т. 9, б. „а“ от ДР на ЗПК лице, по който начин изключва наличието на частен интерес, като кумулативно изискуема материалноправна предпоставка на конфликта на интереси, което именно води до липсата на нарушение.

От друга страна е нужно да се има предвид, че свързаността сама по себе си не би могла да доведе и не води до конфликт на интереси както по смисъла на ЗПКОНПИ /отм./, така и по смисъла на ЗПК. Наличието ѝ обаче би могло да обоснове и наличие на частен интерес в хипотеза, при която упражняването на конкретно правомощие или задължение по служба от страна на заемащото публична длъжност лице е от естетство да създаде предпоставки за настъпването на облага именно за свързаното лице.

В обобщение на изложеното следва да се подчертае, че за съставомерността на нарушението е достатъчно самото наличие на частен интерес. Това е така поради обстоятелството, че законодателят е предвидил в чия полза следва да настъпва облагата в алтернативен порядък – за заемащото длъжността лице или за свързано с него лице, но обстоятелството до кого е насочена облагата е само идентифициращ частния интерес белег. До нарушение води самото наличие на частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощия или задължения по служба, респективно именно то е причина и основание лицето, заемащо публична длъжност да спазва всички ограничения и забрани съответно по Глава осма, Раздел втори от ЗПКОНПИ /отм./ или тези по Глава осма, Раздел втори от ЗПК, в зависимост от това кой от двата закона е в сила към момента на изпълнението на конкретното правомощие или задължение.

С оглед избягването на нарушение на горепосочените разпоредби законодателят е предвидил института на самоотвода, по отношение на който и за целите на предотвратяването на конфликта на интереси е определил и законов механизъм – конкретен

начин, по който задълженото лице следва да се самоотведе при наличието на предпоставки за това. Касае се за механизма по чл. 63, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./, респективно по чл. 81, ал. 1 от ЗПК, съгласно който наличието на частен интерес, поражда задължение за лицето да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването. Ключово при възприемането на реда, по който следва да бъде извършен самоотводът е не само обстоятелството, че той следва да бъде направен отделно и за всеки конкретен случай, т.е. по повод еднократното упражняване на дадено правомощие или задължение, но и това до кого именно следва да бъде адресиран – **до органа по избора или назначаването**. Законът предвижда само едно изключение от общото правило за самоотвод, а именно заложеното в чл. 63, ал. 2 от ЗПКОНПИ /отм./, респективно в чл. 81, ал. 2 от ЗПК. Изключението обаче касае само лицата, заемащи публична длъжност като членове на колективен държавен орган или орган на местно самоуправление, като се отнася конкретно до провеждането на заседания от посочените органи и предвижда друг начин за обективизиране на самоотвода – чрез отразяването му по протокола от съответното заседание.

При така поставената обща правна рамка на настоящото производство, подробно обсъдените предпоставки за настъпване на нарушението и техните легални дефиниции, както и механизмът за избягването му, по същество следва да бъдат разгледани две конкретни забрани сред изброените по Глава осма, Раздел втори от ЗПКОНПИ /отм./, съответно по Глава осма, Раздел втори от ЗПК.

На първо място се касае за забраната по чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./, съответно чл. 76, изр. първо от ЗПК, съгласно която заемащо публична длъжност лице няма право при **наличие на частен интерес да участва в изброените в алтернативен порядък дейности - подготовка, обсъждане, приемане, издаване или постановяване на актове**, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции.

На следващо място се касае за разпоредбите на чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./ и чл. 75 от ЗПК, чиито идентични съдържания забраняват на задълженото лице **да използва служебното си положение, за да оказва влияние в частен интерес върху други органи или лица при подготовката, приемането, издаването или постановяването на актове** или при изпълнението на контролни или разследващи функции.

По отношение на всяка от цитираните разпоредби и предвид невъзможността да бъдат обхванати всички конкретни житейски хипотези, при които извършвайки посочените действия овластеното лице би могло да повлияе в полза на частен интерес, следва да се има предвид на първо място, че под понятието „акт“ са субсумирани всички видове правни актове, без значение едностранни, двустранни, публично или частноправни, правобразуващи, правоизменящи или други са те, стига по отношение на същите да е било възможно предвиждането на водещ до облага частен интерес. На следващо място и с оглед обстоятелството, че всяко лице на публична длъжност в различна степен представлява публичноправения субект, към който службата му се числи, следва да се има предвид, че всеки публичноправен субект на свой ред участва не само в публичноправния, но и в частноправния оборот. Като се вземе предвид изложеното, следва да се отчете, че всяко полагане на подпис върху документ представлява издаване на правен акт, доколкото с него се изразява воля, насочена към настъпването на правни последици, респективно ирелевантно за установяването на нарушението е дали се касае за императивен или диспозитивен правен акт.

За краткост на настоящото и с оглед преследвателската давност на нарушението конфликт на интереси, предопределена от разпоредбите на чл. 73 от ЗПКОНПИ /отм./, респективно чл. 91 от ЗПК, предвид че настоящото производство е образувано на 22.08.2024 г., от съвкупността на правния анализ следва да отпаднат актовете, относими към периода преди 22.08.2021 г.

Предвид същото следва да се приеме, че издадените от Тонкова заповеди в релевантния за проверката период, с които последната е овластила М*****Т***** да извърши конкретно посочени действия по отношение на свързаните с нея лица – Й***** и К***** Х*****и, по своята същност са актове. В тази връзка обаче е необходимо да бъде съобразен не само предметът на осъщественото овластяване, но и всички съпътстващи обстоятелства,

включително основанията, но и правните последици от извършването на делегираните дейности, за да се заключи предвижда ли извършването на посочените в заповедите действия частен интерес, който в конкретния случай да обуславя възможност за настъпване на облага за свързаните с Мария Тонкова лица, а именно Й***** и К***** Х*****И.

Така на първо място следва да се отбележи, че част от издадените заповеди се отнасят до определянето на ДТВ по различни поводи за Х*****И, съответно Заповеди № 617/07.09.2021 г., № 194/07.12.2021 г., № 551/11.05.2022 г., № 110/06.10.2022 г. и № 214/02.12.2022 г., № 771/07.09.2022 г., № 527/09.05.2023 г., № 797/04.09.2023 г., № 123/12.10.2023 г., № 243/07.12.2023 г., № 687/15.05.2024 г. и № 978/03.09.2024 г., а друга част са относими до актуализацията на основните им трудови възнаграждения, съответно Заповед № 787/01.09.2023 г. и Заповед № 375/17.01.2024 г. По отношение на предмета и съдържанието на същите не би могло да се заключи с категоричност наличието на частен интерес, доколкото както ДТВ, така и актуализацията на ОТВ, са в задълженията на управляващото лице, наред с което и в конкретния случай не е налице каквото и да е съмнение във връзка с проява на субективна оценка или участие от страна на Тонкова. Последното се обуславя от обстоятелството, че ДТВ са в съответствие с получените от лицата оценки, поставени им от нарочно сформирана комисия, а определеният размер по никакъв начин не надхвърля получения от останалите служители, заемащи същата или сходна длъжност. По същия начин е актуализиран и размерът на възнагражденията на свързаните лица - съобразно приложимата към съответния момент нормативна уредба, вменяваща на работодателите в сферата на училищното и предучилищното образование обвързано със срок задължение да въведат промяна във възнаграждението на подчинените си и то в нормативно определен размер. От изложеното в съвкупност следва, че във връзка с издаването на посочените заповеди не е налице частен интерес – свързаните лица са получили следващо им се възнаграждение, като всички останали служители, не са били поставени в привилегировано положение. От същото на първо място се извежда, че с оглед момента на издаване на цитираните заповеди, издавайки Заповеди № 617/07.09.2021 г., № 194/07.12.2021 г., № 551/11.05.2022 г., № 110/06.10.2022 г. и № 214/02.12.2022 г., № 771/07.09.2022 г., № 527/09.05.2023 г., № 797/04.09.2023 г., в качеството си на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я. Тонкова не е нарушила действалите към този момент забрани по Глава осма, Раздел втори от ЗПКОНПИ, респективно не е осъществила конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./, поради липсата на водещ до облага частен интерес по смисъла на чл. 53 във връзка с чл. 54 от ЗПКОНПИ /отм./. На следващо място и с оглед момента на издаване на Заповеди № 123/12.10.2023 г., № 243/07.12.2023 г., № 687/15.05.2024 г. и № 978/03.09.2024 г., № 787/01.09.2023 г. и № 375/17.01.2024 г., Тонкова не е нарушила и разпоредбите по Глава осма, Раздел втори от ЗПК, респективно не е осъществила конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК, поради липсата на водещ до облага частен интерес по смисъла на чл. 71 във връзка с чл. 72 от ЗПК.

Не така обаче стоят нещата при назначаването на Х*****а като технически секретар на ½ щатна длъжност в управляваната от Тонкова гимназия. Макар по отношение участието в подбора на Х*****а да е постъпило насочващо писмо от Агенцията по заетостта, то същото по никакъв начин не преодолява допуснатите от Тонкова нарушения по отношение провеждането на подборната процедура за назначаването ѝ, които често се явяват неоспорим индикатор за осъществен конфликт на интереси. На първо място в правомощията на директора на училището е да определя самостоятелно числеността на персонала и съответно да утвърди ново/променено щатно разписание, но същото действа едва след като директорът го утвърди (*ТР № 4 от 12.12.2011 г. по ТД № 4/2011 г., ОСГК на ВКС*). В този смисъл неправомерно Тонкова, със своя Заповед № 739/22.08.2022 г., е стартирала подборна процедура за заемането на работното място, преди то изобщо да съществува в щатните разписания на гимназията. Обстоятелството, че в посочената заповед Тонкова сама е определила 31.08.2022 г. от една страна като краен срок за кандидатстване, а от друга страна на същата дата е насрочила провеждането на същинския подбор, също е индикатор за извършено нарушение. Още повече, че с издаването на Заповед № 748/30.08.2022 г., с която е делегирала на подчинения си служител да сключи договор с Х*****а, Тонкова лично е

нарушила определения от себе си срок. Всички тези обстоятелства индикират наличието на частен интерес, изразяващ се в това именно свързаното лице да получи съответната работна позиция. Предвид изложеното, **Заповед № 739/22.08.2022 г.** и **Заповед № 748/30.08.2022 г.** са издадени от Тонкова актове в частен интерес по смисъла на чл. 53 от ЗПКОНПИ /отм./, като с издаването им е осигурена помощ и подкрепа за получаването на работа - облага по чл. 54 от ЗПКОНПИ /отм./, от свързаното с нея лице по § 1, т. 15, б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ /отм./ – Й***** К*****Х*****а, с което Мария Тонкова е нарушила забрана по чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./, като е осъществила конфликт на интереси по смисъла на чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./.

Изложеното по отношение на иницииран подбор при липса на щатна длъжност в разписанията на гимназията по същия начин важи и по отношение на стартирания по **Заповед № 948/21.08.2024 г.** на Тонкова подбор във връзка с назначаването на служител като учител практическо обучение /УПО/ със заетост 288 часа годишно, на която позиция в следствие и в изпълнение на издадена от нея **Заповед № 971/02.09.2024 г.** е назначен именно брат й – К***** Х*****. Посоченото обстоятелство в съвкупност с факта, че Х***** е назначен на педагогическата длъжност, въпреки липсата на необходимото образование, са достатъчно основание с категоричност да се заключи наличието на частен интерес посочената работна позиция отново да бъде заета от свързано с Тонкова лице, във връзка с което същата е въвела щатна промяна и е обявила подбор. Изложеното се подкрепя още повече от обстоятелството, че в приложеното по преписката обявление на свободното работно място е налице изискване за квалификация по специалност, идентична с тази, по която именно брат й се обучава - специалността „Топло и газоподаване“, каквото изискване същевременно Тонкова не е конкретизирала в издадената от нея **Заповед № 948/21.08.2024 г.** В подкрепа на изложеното е и обстоятелството, че макар да не е отговорял на изискванията по обявата, Х***** е кандидатствал за заемане на длъжността, а още повече това, че очевидно същият е бил одобрен по документи, макар сред тях да не са били налице не само изискуемите по отношение на наличието на необходимото образование – както по закон, така и по обява, но и каквито сам е заявил, че прилага, а именно Уверение № 49/18.05.2024 г. на ТУ – С. З., установено като издадено на далеч по-късна дата и дори едва след назначаването му. Нарушението във връзка с липсата на образователен ценз в този случай не се предопределя само от посочената в новоутвърденото към онзи момент щатно разписание или от обективизираното в обявлението на свободната позиция – същото се извежда от законовите изисквания за заемане на длъжността. Така съгласно чл. 213, ал. 5 от Закона за училищното и предучилищното образование /ЗПУО/ за заемане на учителска длъжност е необходимо както притежаването на висше образование по съответната специалност, така и професионална квалификация „учител“, която пък съгласно чл. 213, ал. 6 от ЗПУО се придобива в системата на висшето образование – успоредно със съответната ОКС, ако специалността го позволява, или като следдипломна квалификация, тоест след завършването на висшето образование. От така установеното правило са налице само две изключения. Съгласно чл. 213, ал. 8 от ЗПУО, учителска длъжност може да се заема от лица без висше образование и професионална квалификация като учител, но само ако се касае за учебен предмет или модул от професионалната подготовка, за който няма съответното професионално направление в Класификатора на областите на висшето образование и професионалните направления /КОВОПН/. А съгласно чл. 213, ал. 9 от ЗПУО – учителската длъжност по учебен предмет или модул от професионалната или специализираната подготовка може да се заема от лица, които не притежават професионална квалификация като учител, но притежават поне завършено висше образование по съответната специалност. Съгласно цитираните изключения, Х***** не попада в нито една от хипотезите, доколкото същият е назначен като учител по специалност „Топло и газоснабдяване“ по направление „Електротехника и енергетика“, за което в КОВОПН е предвидено професионално направление с шифър 5.2 в техническите области на образованието, а от друга страна – Х***** изобщо не е притежавал висше образование. Същото е основание за Комисията да не приеме приложения по преписката план за придобиване на учителски компетентности не само поради липсата на реквизити и наличието на отявлени неточности в същия, но и предвид обстоятелството, че

Х***** изобщо не е назначен на позиция, за която в хипотезата на чл. 213, ал. 12 от ЗПУО е необходим такъв план, респективно наличието му не оправдава неправомерното заемане на съответната длъжност.

Гореизложеното налага извод, че в качеството си на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., Тонкова е подписала **Заповед № 948/21.08.2024 г.** и **Заповед № 971/02.09.2024 г.** при наличието на водещ до облага частен интерес по смисъла на чл. 71 от ЗПК във връзка с чл. 72 от ЗПК, като е оказала помощ и подкрепа за получаването на работа на К***** Х***** – свързано с нея лице по смисъла на § 1, т. 9, б. „а“ от ДР на ЗПК. От изложеното следва, че посочените заповеди са издадени от Тонкова актове в частен интерес, с което същата е нарушила забраната по чл. 76, изр. първо от ЗПК, респективно е осъществила конфликт на интереси по смисъла на чл. 70 от ЗПК.

Извън посоченото, във връзка с трудовото положение на Х***** като завеждащ учебна работилница /ЗУР/ в Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., по преписката се установиха множество издадени от Тонкова заповеди, с които същата е делегирала правомощия на свое подчинено лице - М*****Т***** – заместник-директор в гимназията, да извърши конкретни действия, като сключването на допълнителни споразумения към трудовия му договор за извършването на допълнителен труд, издаването на заповеди за определянето му като заместник на различни учители и за отреждането на парични награди във връзка с участието му в подготовката на ученици за различни състезания, както и сключването на граждански договори, по силата на които са му възлагани поръчки. Заповедите са издавани периодично в продължителен период от време и по същество подписването им съставлява издаване на акт в частен интерес по смисъла на чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./, съответно по смисъла на чл. 76, изр. първо от ЗПК.

С подписването на част от тях Тонкова е осъществила конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./, доколкото е нарушила действащата към този момент забраната по чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./, съответно с подписването на **Заповед № 59/16.09.2021 г.**, **Заповед № 114/21.10.2021 г.**, **Заповед № 162/23.11.2021 г.**, **Заповед № 346/22.02.2022 г.**, **Заповед № 480/15.04.2022 г.**, **Заповед № 521/18.04.2022 г.**, **Заповед № 536/04.05.2022 г.**, **Заповед № 662/12.07.2022 г.**, **Заповед № 209/29.11.2022 г.**, **Заповед № 228/13.12.2022 г.**, **Заповед № 412/29.03.2023 г.**, **Заповед № 505/24.04.2023 г.** и **Заповед № 66/19.09.2023 г.** Така издадените заповеди по същество са актове на директора, с които на подчинено нему лице е възлагано извършването на конкретни действия, касаещи съответно възлагането на допълнителни ангажменти по най-различни поводи на Х*****, касаещи полагането на допълнителен труд, който сам по себе си предполага получаването на доход в пари, като материална облага по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ /отм./. Именно наличието на посочените предпоставки води до извод за това, че подписвайки посочените заповеди Тонкова е издала актове в частен интерес по смисъла на чл. 53 от ЗПКОНПИ /отм./, с което отново в нарушение на чл. 58, изр. 1 от ЗПКОНПИ /отм./ е осъществила конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./.

Горното е валидно в цялост и по отношение на съдържанието на останалата част от установените заповеди, с издаването на които Тонкова е осъществила и конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК, като е нарушила забраната по чл. 76, изр. първо от ЗПК, а именно **Заповед № 308/08.01.2024 г.**, **Заповед № 327/15.01.2024 г.**, **Заповед № 451/14.02.2024 г.**, **Заповед № 601/08.04.2024 г.** и **Заповед № 683/13.05.2024 г.** От същите отново се извежда делегирането на конкретно действие, резултатът от чието извършване отново предполага възможност за получаването на доход в пари – материална облага по чл. 72 от ЗПК, от страна на К***** Х***** – свързано с Тонкова лице по смисъла на § 1, т. 9, б. „а“ от ДР на ЗПК, по който начин именно обуславя, че издаването на съответните актове е при наличието на частен интерес по смисъла на чл. 71 от ЗПК.

По отношение на така установените заповеди във връзка с възлагането на Х***** на различни допълнителни ангажменти, сами по себе си предопределящи възмездност, Комисията не кредитира изложеното от Тонкова както в приложеното писмено възражение, така и в рамките на проведеното изслушване, и то не само по отношение на обективизираното в заповедите *„делегиране на права“*, но и в неговата цялост, доколкото по преписката

безспорно са установени факти, които в противоречие на изразеното от Тонкова в достатъчна степен обуславят извършените от същата нарушения, съставляващи конфликт на интереси по смисъла на всеки от специалните закони, намиращи приложение по настоящото производство. С оглед характера на заповедта като административен акт, включително когато е адресирана до лице – част от вътрешната структура на съответната институция, но и с оглед съдържанието им, което ясно указва какъв конкретно акт на свой ред подчиненият да подпише и по отношение на кое лице конкретно да го стори, Комисията не споделя извод, че със съответните заповеди са делегирани права при наличието на абсолютна свобода на волята и преценката на адресата, а още повече когато последният е в подчинена позиция като работник/ служител. В този смисъл Комисията не кредитира и предоставената от Тонкова декларация от името на нейната подчинена, в която е посочено, че при извършването на всяко от действията по заповедите на работодателя си се е водила от вътрешното си убеждение. Дори като вътрешен акт, заповедта е едностранно волеизявление, а в много случаи правната ѝ сила произтича именно от отношенията на служебна йерархия, респективно изпълнението ѝ е в резултат от служебно подчинение пред властническите правомощия на горестоящо лице, особено когато е издадена в резултат на вътрешноведомственото управление.

Наред с изложеното и предвид забраната за използване на служебно положение като инструмент за оказване на влияние в частен интерес, съгласно идентичното съдържание на разпоредбите на чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./ и чл. 75 от ЗПК, следва да се обърне внимание на това, че всяка от посочените заповеди на Тонкова, в изпълнение на които е следвало на Х***** да бъдат възлагани допълнителни ангажименти, *изключая Заповед № 66/19.09.2023 г.*, е съпътствана от изготвено от Тонкова уведомително писмо /понякога именувано като „Обосновка“/. Всяко писмо е регистрирано с входящ номер на Г***** „К. Ф*****“ – гр. Я. и то с дата, идентична с датата на издаване на съответната заповед или по-ранна дата, но винаги непосредствено преди издаването ѝ. От същото се извежда, че визираните писма не биха могли да се приемат като инициирани от Тонкова самоотводи, доколкото не са адресирани до органа ѝ по назначаване, а пряко до лицето, което освен неин подчинен служител, в последствие се оказва именно посоченият в заповедите ѝ заместник - М*****Т*****. По този начин, с издадените заповеди, на подчинената директно е делегирано извършването на конкретно действие, докато с предварително адресираните писма същата е била информирана не само за предстоящото му делегиране, но е била подготвена и за конкретното съдържание на всеки акт, който се очаква да подпише вместо прекия си ръководител. Последното с категоричност се заключава от съдържанието на писмата, съгласно което до адресата е сведена информацията относно предмета на акта – най-различни, но винаги предполагащи възмездност дейности и ангажименти, например изпълнението на задължения на щатна бройка снабдител, която освен всичко по преписката се установи като несъществуваща, както и относно близката роднинска връзка между Х***** и Тонкова, като брат и сестра. Издадените от Тонкова заповеди конкретизират вида на акта, който овластеното по силата им лице следва да подпише – допълнително споразумение към трудов договор, заповед или граждански договор, но обстоятелството, за което следва да бъде подписан конкретния акт се извежда точно именно от уведомителните писма. На следващо място – заповедите не сочат конкретни размери на възнагражденията, които следва да се отредят на свързаното лице, но изрично упоменаване в писмата на близката роднинска връзка между него и Тонкова категорично би могло да доведе до определянето на възнаграждение в по-висок размер от страна на подчинения заместник.

Влиянието в контекста на забраната по чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./, инкорпорирана в чл. 75 от ЗПК, следва да се разглежда като оказване на определено въздействие от лицето, заемащо публична длъжност, върху друго лице с цел именно постигането на определен резултат в частен интерес. При това положение съществено е оказващият влияние да разполага с лостове за въздействие върху втория субект, както именно е в конкретния случай – йерархичното място на Тонкова, като директор на Г***** „К. Ф*****“ – гр. Я., обуславя отношенията на власт и подчинение между нея и служителите в гимназията, в това число върху заместник-директора М*****Т*****. Последното на свой ред в достатъчна степен обуславя

възможността насочените до подчинената писма, особено предвид тяхното съдържание, да са оказали служебно влияние. Доказването на реално осъществено въздействие не е необходимо, доколкото цитираните разпоредби не изискват резултат по отношение на постигнати цели на въздействието, макар че в настоящия случай и резултатът е налице – подписаните от заместник-директора актове дословно имплицират изводимото от текста на писмата на Тонкова.

Така изготвени от Тонкова в периода на действие на ЗПКОНПИ /отм./ писма са следните: УП с вх. № 1194/14.09.2021 г., УП с вх. № 93/18.10.2021 г., Обосновка с вх. № 155/23.11.2021 г., УП с вх. № 485/22.02.2022 г., УП с вх. № 589/15.04.2022 г., УП с вх. № 592/18.04.2022 г., УП с вх. № 612/03.05.2022 г., УП с вх. № 826/11.07.2022 г., Обосновка с вх. № 237/28.11.2022 г., Обосновка с вх. № 311/12.12.2022 г., УП с вх. № 806/29.03.2023 г., УП с вх. № 900/24.04.2023 г., но са налице и такива, изготвени в периода на действие на ЗПК, а именно: УП с вх. № 441/08.01.2024 г., УП с вх. № 452/15.01.2024 г., УП с вх. № 613/14.02.2024 г., УП с вх. № 886/08.04.2024 г. и УП с вх. № 1007/13.05.2024 г.

Анализът на съдържанието на всяко от гореизброените касателно информацията, която носи, в съвкупност с качеството на лицето, до което е адресирано, а именно до подчинената й Т*****, категорично дава основание да се приеме, че всяко писмо е изготвено от Тонкова с оглед нейното служебно положение, ползвайки се от което същата е оказала влияние в частен интерес върху посочения адресат във връзка с подготовката от страна на последния на акта, който съобразно последваща заповед на Тонкова е бил упълномощаван да издаде. По отношение на цитираните писма в контекста на този така комплексен казус, свързан с неоспоримото наличие на субординация и непосредствено следващо писмата издаване на актове в частен интерес, каквито са заповедите за делегиране, следва много внимателно и прецизно да се разграничи едното нарушение, а именно **издаването на акт в частен интерес /чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./; чл. 76, изр. първо от ЗПК/**, от другото – насочването на писмата до подчинения, което се явява **оказано с оглед на служебното положение влияние нему /чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./; чл. 75 от ЗПК/**. Иначе казано – влиянието, чийто израз са установените писма, в съвкупност с последвалото издаване на заповедите, гарантират благодетелстването на свързаното лице, по който начин валидират и наличието на частен интерес, но по същество са две различни изпълнителни деяния и съставляват две отделни нарушения. Издадените заповеди, които директно указват извършването на кои конкретни действия е делегирано на подчиненото лице, са издадени от Тонкова актове в частен интерес, който се реализира в обстоятелството, че изпълнението на заложената в заповедта й повеля предопределя възлагането на допълнителни ангажменти в условията на насрещна престация в парични средства, особено в рамките на трудово правоотношение. Преди изпълнението на повелята обаче и във връзка с подготовката за това, до подчиненото лице предварително е сведена относимата към делегираното правомощие информация – за изпълнението на какво да подпише съответния акт, с кого да го подпише, както и колко близък е последният до ръководството, което минимализира всякаква възможността за проява на свободна воля от страна на подчинения, предвид положението му като такъв. И докато изпълнението на повелята на издадените от Тонкова заповеди от страна на подчинената й пряко гарантира получаването на доход в пари от страна на свързаното лице и то в дългосрочен план – ежемесечно, периодично и най-редовно, то предварително оказаното от Тонкова влияние посредством въздействието на уведомителните писма, с които същата е инструментализирала своята власт, засвидетелства наличието на частен интерес да гарантира точното и ясно изпълнение на заповедите си. Последното се заключава най-вече с оглед на това, че именно в писмата е конкретизиран предметът на актовете, които заместникът е следвало да подпише. Още повече, че след като изрично и за всеки отделен случай заместничката лично е била информирана за близката роднинска връзка между Тонкова и Х*****, логично от формална житейска гледна точка на последния са отреждани суми в значителен размер, понякога дори надхвърлящ месечното му възнаграждение. От същото следва, че и адресирането на посочените писма е при наличието на частен интерес от благодетелстването на свързаното лице и същото именно се явява използване на служебно положение за оказване на влияние върху подчинения субект.

При така направеното разграничение между изпълнителните деяния на двете нарушения – издаване на акт в частен интерес /чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./; чл. 76, изр. първо от ЗПК/ и използване на служебно положение за оказване на влияние /чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./; чл. 75 от ЗПК/, следва да се направи и още едно разграничение. С оглед момента на извършване, с УП с вх. № 1194/14.09.2021 г., УП с вх. № 93/18.10.2021 г., Обосновка с вх. № 155/23.11.2021 г., УП с вх. № 485/22.02.2022 г., УП с вх. № 589/15.04.2022 г., УП с вх. № 592/18.04.2022 г., УП с вх. № 612/03.05.2022 г., УП с вх. № 826/11.07.2022 г., Обосновка с вх. № 237/28.11.2022 г., Обосновка с вх. № 311/12.12.2022 г., УП с вх. № 806/29.03.2023 г., УП с вх. № 900/24.04.2023 г., Тонкова е нарушила забраната по чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./, под въздействието на водещ до облага частен интерес по смисъла на чл. 53 във връзка с чл. 54 от ЗПКОНПИ /отм./, оказвайки помощ и подкрепа на К***** Х*****, като свързано с нея лице по смисъла на § 1, т. 9. б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ, с което е осъществила конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./.

Докато с УП с вх. № 441/08.01.2024 г., УП с вх. № 452/15.01.2024 г., УП с вх. № 613/14.02.2024 г., УП с вх. № 886/08.04.2024 г. и УП с вх. № 1007/13.05.2024 г. Тонкова е осъществила конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК - нарушавайки забраната по чл. 75 от ЗПК при водещ до облага частен интерес по смисъла на чл. 71 във връзка с чл. 72 от ЗПК, оказвайки помощ и подкрепа на Х***** – свързано с нея лице по смисъла на § 1, т. 15, б. „а“ от ДР на ЗПК.

Предвид цялостното противоречие на установената по производството фактическа обстановка, изведена от приложените по преписката документи и съобразена с нормативната уредба, приложима в цялост по отношение на всяка фактическа и правна сложност на настоящото производство, Комисията не приема както писмените обяснения и възражения на Тонкова, така и изложеното лично от нея и от пълномощника ѝ по време на проведеното изслушване.

На първо място Комисията категорично приема, че установените документи по никакъв начин не съставляват действително самоотвеждане на Тонкова от упражняването на съответните правомощия. Счита, че в закона ясно е формулиран механизъм за отвод от конкретно правомощие, който по аргумент на чл. 63, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./, респективно по чл. 81, ал. 1 от ЗПК, се свежда до знанието на органа по назначаване, а съгласно чл. 217, ал. 2 от ЗПУО това именно е началникът на съответното РУО, в случая началникът на РУО-Я.. Ирелевантно е с кого е сключен първоначалният акт, по силата на който Тонкова е назначена за директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., доколкото е налице законова промяна – с влизането в сила на ЗПУО (Обн. ДВ, бр. 79 от 13.10.2015 г.), който съгласно § 54 от ПЗР на закона е в сила от 01.08.2016 г. В резултат именно от тази законова промяна между Тонкова и началника на РУО-Я. е сключено ДС № ЧР-3-35/01.08.2016 г., с което е изменено сключеното преди това Споразумение № РД12-386/29.07.2016 г. по отношение именно на работодателя в правоотношението. Като основание за сключването на последното, точно и ясно са посочени разпоредбите на чл. 119 от Кодекса на труда /КТ/ във връзка с чл. 217, ал. 2 от ЗПУО и § 8, ал. 1 и ал. 8 от ПЗР на ЗПУО. В този смисъл ирелевантно се явява и това, че по аргумент на чл. 61, ал. 2 от КТ за работодател на Тонкова се счита самото училище, доколкото специалните по отношение на самоотвода в конкретния случай закони, а именно ЗПКОНПИ /отм./ и ЗПК, не визират работодател по смисъла на КТ, а точно и ясно сочат, че отвеждането се свежда до органа по избор или назначаване, който пък и също по аргумент на чл. 61, ал. 2 от КТ е по-горестоящия спрямо работодателя орган, респективно и в конкретния случай – това е съответното РУО. Предвид същото, на първо място е било необходимо самоотводите да бъдат направени по надлежен ред - входири в РУО-Я., а не в самото училище, и на следващо място – не е било необходимо и с оглед избягването на конфликт на интереси е недопустимо издаването на нарочна заповед, както именно Тонкова многократно е сторила.

На следващо място – Комисията не кредитира приложените копия на споразумения към трудовите договори и на други служители в Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я. в контекста на даденото от Тонкова обяснение, че същите свидетелстват за наложената от нея обичайна практика в поверената ѝ образователна институция. Посочените не са относими към казуса, доколкото настоящото производство касае нарушението конфликт на интереси, чието

наличие в конкретния случай е предопределено от частен интерес, водещ до облага за свързани с Тонкова лица, в която посока безспорно е установено кумулативното наличие на всички предпоставки, водещи до нарушение на възведените забрани.

Обстоятелството, че съгласно чл. 13, ал. 1, т. 6 от ЗПК по отношение на преследването, установяването и санкционирането на посоченото нарушение, когато то е извършено от лице по чл. 6, ал. 1 от ЗПК, Комисията разполага с дискреционна власт, обуславя да не бъдат споделени и изложените от Тонкова доводи по отношение на извършена от РУО-Я. проверка във връзка с назначаването на Х*****и и последвалите назначаването им действия, респективно да не бъде кредитиран предоставения Констативен протокол № КМД-04-118/28.06.2024 г. на РУО-Я..

Съобразно разпоредбата на чл. 90, ал. 5 от ЗПК, Комисията прави своите изводи за наличието или липсата на конфликт на интереси на база доказателства, събрани по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК), а в случая събраните такива налагат извод, че по отношение на Мария С***** Тонкова, в качеството ѝ на директор на Г***** „К. Ф*****“ – гр. Я. и лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, са налице всички кумулативно изискуемите материалноправни предпоставки на конфликта на интереси съответно по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ и чл 70 от ЗПК, респективно същата е извършила нарушения на посочените разпоредби, както следва:

В нарушение на забраната по чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./ е издала Заповед № 739/22.08.2022 г. и Заповед № 748/30.08.2022 г. в частен интерес на свързаното с нея лице - Й***** К*****Х*****, както и Заповед № 59/16.09.2021 г., Заповед № 114/21.10.2021 г., Заповед № 162/23.11.2021 г., Заповед № 346/22.02.2022 г., Заповед № 480/15.04.2022 г., Заповед № 521/18.04.2022 г., Заповед № 536/04.05.2022 г., Заповед № 662/12.07.2022 г., Заповед № 209/29.11.2022 г., Заповед № 228/13.12.2022 г., Заповед № 412/29.03.2023 г., Заповед № 505/24.04.2023 г. и Заповед № 66/19.09.2023 г. в частен интерес на свързаното с нея лице и неин брат - К***** П*****Х*****, с което *е осъществила конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./*;

В нарушение на забраната по чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./ е адресирала до свое подчинено лице УП с вх. № 1194/14.09.2021 г., УП с вх. № 93/18.10.2021 г., Обосновка с вх. № 155/23.11.2021 г., УП с вх. № 485/22.02.2022 г., УП с вх. № 589/15.04.2022 г., УП с вх. № 592/18.04.2022 г., УП с вх. № 612/03.05.2022 г., УП с вх. № 826/11.07.2022 г., Обосновка с вх. № 237/28.11.2022 г., Обосновка с вх. № 311/12.12.2022 г., УП с вх. № 806/29.03.2023 г., УП с вх. № 900/24.04.2023 г., с които използвайки служебното си положение е оказала влияние върху подчинено ѝ лице в частен интерес на свързаното с нея лице и неин брат - К***** П*****Х*****, с което *е осъществила конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./*;

В нарушение на забраната по чл. 76, изр. първо от ЗПК е издала Заповед № 948/21.08.2024 г., Заповед № 971/02.09.2024 г., Заповед № 308/08.01.2024 г., Заповед № 327/15.01.2024 г., Заповед № 451/14.02.2024 г., Заповед № 601/08.04.2024 г. и Заповед № 683/13.05.2024 г. в частен интерес на свързаното с нея лице и неин брат - К***** П*****Х*****, с което *е осъществила конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК*;

В нарушение на забраната по чл. 75 от ЗПК е адресирала до свое подчинено лице УП с вх. № 441/08.01.2024 г., УП с вх. № 452/15.01.2024 г., УП с вх. № 613/14.02.2024 г., УП с вх. № 886/08.04.2024 г. и УП с вх. № 1007/13.05.2024 г., с които използвайки служебното си положение е оказала влияние върху подчинено ѝ лице в частен интерес на свързаното с нея лице и неин брат - К***** П*****Х*****, с което *е осъществила конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК*.

Нарушението на забраната по чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./, довело до конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ е осъществено чрез действия, извършени в град Я. на дати: 16.09.2021 г., 21.10.2021 г., 23.11.2021 г., 22.02.2022 г., 15.04.2022 г., 18.04.2022 г., 04.05.2022 г., 12.07.2022 г., 22.08.2022 г., 30.08.2022 г., 29.11.2022 г., 13.12.2022 г., 29.03.2023 г., 24.04.2023 г. и 19.09.2023 г.

Нарушението на забраната по чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./, довело до конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ е осъществено чрез действия, извършени в гр. Я. на дати: 14.09.2021 г., 18.10.2021 г., 23.11.2021 г., 22.02.2022 г., 15.04.2022 г., 18.04.2022 г., 03.05.2022 г., 11.07.2022 г., 28.11.2022 г., 12.12.2022 г., 29.03.2023 г. и 24.04.2023 г.

Нарушението на забраната по чл. 76, изр. първо от ЗПК, довело до конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК е осъществено чрез действия, извършени в гр. Я. на дати: 08.01.2024 г., 15.01.2024 г., 14.02.2024 г., 08.04.2024 г., 13.05.2024 г., 21.08.2024 г. и 02.09.2024 г.

Нарушението на забраната по чл. 75 от ЗПК, довело до конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК е осъществено чрез действия, извършени в гр. Я. на дати: 08.01.2024 г., 15.01.2024 г., 14.02.2024 г., 08.04.2024 г. и 13.05.2024 г.

Така установените от Комисията нарушения налагат реализиране на предвидените санкционни последици, заложили съответно за нарушенията по ЗПКОНПИ /отм./ в разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ЗПКОНПИ /отм./, както и отнемане по реда на чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./, а за нарушенията по ЗПК – в разпоредбата на чл. 113, ал. 1 от ЗПК, както и отнемане по реда на чл. 99, ал. 1 от ЗПК.

С оглед различните размери на глобата според качеството на лицето като лице по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ /отм./ и като лице по чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, съответно в границите по чл. 171, ал. 2 от ЗПКОНПИ /отм./ в размер от 1 000 до 5 000 лева, а по чл. 113, ал. 1 от ЗПК в диапазон от 5 000 до 10 000 лева, отново в дискрецията на Комисията е да прецени размера, който следва да бъде наложен за всяко отделно нарушение, съставляващо конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ или по чл. 70 от ЗПК. В тази връзка и предвид многократното осъществяване на действията, формирали нарушенията конфликт на интереси в различни негови проявни форми и продължителен период от време, Комисията счита, че установените в настоящото производство нарушения в значителната степен са компрометирали начина на изпълнение на публичната длъжност от страна на Мария Тонкова. Изложеното обосновава по отношение на последната да бъдат наложени глоби в максимален размер както по чл. 171, ал. 2 от ЗПКОНПИ /отм./, така и по чл. 113, ал. 1 от ЗПК, съответно в размер на 5 000 лева по чл. 171, ал. 2 от ЗПКОНПИ за нарушенията на ЗПКОНПИ /отм./ и в размер на 10 000 лева по чл. 113, ал. 1 от ЗПК за нарушенията по ЗПК.

На основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./, на отнемане в полза на държавата подлежи сума в общ размер на 2 839, 55 лв. /две хиляди осемстотин тридесет и девет лева и петдесет и пет стотинки/, представляваща сбора на полученото от Мария С***** Тонкова, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., нетно дневно възнаграждение за датите, на които същата е нарушила разпоредбата на чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./, съответно 2 007, 21 лв. за датите на допуснатите нарушенията по чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./ и 974, 38 лв. за датите на допуснатите нарушенията по чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./.

На основание чл. 99, ал. 1 от ЗПК, на отнемане в полза на държавата подлежи сума в общ размер на 1 310, 67 лв. /хиляда триста и десет лева и шестдесет и седем стотинки/, представляваща сбора на полученото от Мария С***** Тонкова, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., нетно дневно възнаграждение за датите, на които същата е нарушила разпоредбата на чл. 70 от ЗПК. Посочената сума е получена от лицето за датите, на които същото е нарушило забраната по чл. 76, изр. първо от ЗПК, но с оглед обстоятелството, че на част от посочените дати е извършила и нарушенията по чл. 75 от ЗПК, а възнаграждението е получено еднократно - Комисията счита, че получената за датите на нарушенията по чл. 75 от ЗПК сума, равняваща се на 959, 01 лв., се поглъща от общия сбор на възнаграждението, което подлежи на отнемане по реда на чл. 99, ал. 1 от ЗПК във връзка с извършеното нарушение по чл. 76, изр. първо от ЗПК, респективно същото не следва да бъде отнемано повторно.

Предвид изложеното и на основание чл. 92 от ЗПК във вр. § 7, ал. 2 от ПЗР на ЗПК, Комисията за противодействие на корупцията

РЕШИ:

УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ по отношение на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., а в това ѝ качество - лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, затова че е издала Заповед № 739/22.08.2022 г. и Заповед № 748/30.08.2022 г. в частен интерес на Й***** К*****Х*****а – свързано с нея лице по смисъла на § 1, т. 15, б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ /отм./, както и Заповед № 59/16.09.2021 г., Заповед № 114/21.10.2021 г., Заповед № 162/23.11.2021 г., Заповед № 346/22.02.2022 г., Заповед № 480/15.04.2022 г., Заповед № 521/18.04.2022 г., Заповед № 536/04.05.2022 г., Заповед № 662/12.07.2022 г., Заповед № 209/29.11.2022 г., Заповед № 228/13.12.2022 г., Заповед № 412/29.03.2023 г., Заповед № 505/24.04.2023 г. и Заповед № 66/19.09.2023 г. в частен интерес на К***** П*****Х***** – свързано с нея лице по смисъла на § 1, т. 15, б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ /отм./, с което е нарушила забраната на чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./.

НАЛАГА: на основание чл. 171, ал. 2 от ЗПКОНПИ /отм./ глоба в размер на **5 000** лв. /пет хиляди лева/ на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, и постоянен адрес в град Я., ул. „Г***** К*****“ № **, ет. *, ап. *, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ - нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./, извършено в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я. - лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК.

ОТНЕМА: на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./ в полза на държавата от Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, и постоянен адрес в град Я., ул. „Г***** К*****“ № **, ет. *, ап. *, сума в размер на **2 007, 21 лв. /две хиляди и седем лева и двадесет и една стотинки/**, представляваща нетното дневно възнаграждение, получено от лицето за датите, на които е извършило нарушението по чл. 58, изр. първо от ЗПКОНПИ /отм./.

УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ по отношение на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., а в това ѝ качество - лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, затова че използвайки служебното си положение е оказала влияние върху починено на себе си лице с подписаните УП с вх. № 1194/14.09.2021 г., УП с вх. № 93/18.10.2021 г., Обосновка с вх. № 155/23.11.2021 г., УП с вх. № 485/22.02.2022 г., УП с вх. № 589/15.04.2022 г., УП с вх. № 592/18.04.2022 г., УП с вх. № 612/03.05.2022 г., УП с вх. № 826/11.07.2022 г., Обосновка с вх. № 237/28.11.2022 г., Обосновка с вх. № 311/12.12.2022 г., УП с вх. № 806/29.03.2023 г., УП с вх. № 900/24.04.2023 г. в частен интерес на К***** П*****Х***** – свързано с нея лице по смисъла на § 1, т. 15, б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ /отм./, с което е нарушила забраната на чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./.

НАЛАГА: на основание чл. 171, ал. 2 от ЗПКОНПИ /отм./ глоба в размер на **5 000** лв. /пет хиляди лева/ на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, и постоянен адрес в град Я., ул. „Г***** К*****“ № **, ет. *, ап. *, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ - нарушение на разпоредбата на чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./, извършено в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я. - лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК.

ОТНЕМА: на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./ в полза на държавата от Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, и постоянен адрес в град Я., ул. „Г***** К*****“ № **, ет. *, ап. *, сума в размер на **974, 38 лв. /деветстотин седемдесет и четири лева и тридесет и осем стотинки/**, представляваща нетното дневно

възнаграждение, получено от лицето за датите, на които е извършило нарушението по чл. 57 от ЗПКОНПИ /отм./.

УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК по отношение на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., а в това ѝ качество - лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, затова че е издала **Заповед № 948/21.08.2024 г., Заповед № 971/02.09.2024 г., Заповед № 308/08.01.2024 г., Заповед № 327/15.01.2024 г., Заповед № 451/14.02.2024 г., Заповед № 601/08.04.2024 г. и Заповед № 683/13.05.2024 г.** в частен интерес на К***** П*****Х***** – свързано с нея лице по смисъла на § 1, т. 9, б. „а“ от ДР на ЗПК, с което е нарушила забраната по чл. 76, изр. първо от ЗПК.

НАЛАГА: на основание чл. 113, ал. 1 от ЗПК глоба в размер на **10 000** лв. /десет хиляди лева/ на Мария С***** Тонкова с ЕГН ***** и постоянен адрес в град Я., ул. „Г***** К*****“ № **, ет. *, ап. *, за осъществен конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК- нарушение на забраната по чл. 76, изр. първо от ЗПК, извършено в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я. - лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК.

ОТНЕМА: на основание чл. 99, ал. 1 от ЗПК в полза на държавата от Мария С***** Тонкова с ЕГН ***** и постоянен адрес в град Я., ул. „Г***** К*****“ № **, ет. *, ап. *, сума в размер на **1 310, 67** лв. /хиляда триста и десет лева и шестдесет и седем стотинки/, представляваща нетното дневно възнаграждение, получено от лицето за датите, на които е извършило нарушението по чл. 76, изр. първо от ЗПК.

УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК по отношение на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., а в това ѝ качество - лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, затова че използвайки служебното си положение е оказала влияние върху починено на себе си лице с подписаните **УП с вх. № 441/08.01.2024 г., УП с вх. № 452/15.01.2024 г., УП с вх. № 613/14.02.2024 г., УП с вх. № 886/08.04.2024 г. и УП с вх. № 1007/13.05.2024 г.** в частен интерес на К***** П*****Х***** – свързано с нея лице по смисъла на § 1, т. 9, б. „а“ от ДР на ЗПК, с което е нарушила забраната на чл. 75 от ЗПК.

НАЛАГА: на основание чл. 113, ал. 1 от ЗПК глоба в размер на **10 000** лв. /десет хиляди лева/ на Мария С***** Тонкова с ЕГН ***** и постоянен адрес в град Я., ул. „Г***** К*****“ № **, ет. *, ап. *, за осъществен конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК - нарушение на разпоредбата на чл. 75 от ЗПК, извършено в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я. - лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК.

НЕ УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ и по чл. 70 от ЗПК по отношение на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., а в това ѝ качество - лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК във връзка с възлагането на строително-ремонтни дейности в частен интерес на ЕТ „Б***** – К***** Х*****“ и/ или „К** Б*****“ ЕООД, както и във връзка с възлагането на управлението на служебен автомобил с марка „О****“ и рег. номер У****АК в частен интерес, поради липсата на упражнено правомощие по служба.

НЕ УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ и по чл. 70 от ЗПК по отношение на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., а в това ѝ качество - лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК във връзка с назначаването на В***** П***** К***** в на работа в управляваната от нея гимназия, доколкото липсата на свързаност помежду им в Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., поради липсата на свързаност по на § 1,

т. 15, б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ /отм./ и § 1, т. 9, б. „а“ от ДР на ЗПК, водеща до липсата на частен интерес по чл. 53 от ЗПКОНПИ /отм./ и чл. 71 от ЗПК.

НЕ УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ /отм./ по отношение на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., а в това ѝ качество - лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, затова че е издала Заповед № 617/07.09.2021 г., Заповед № 194/07.12.2021 г., Заповед № 551/11.05.2022 г., Заповед № 110/06.10.2022 г., Заповед № 214/02.12.2022 г., Заповед № 771/07.09.2022 г., Заповед № 527/09.05.2023 г. и Заповед № 797/04.09.2023 г., поради липсата на частен интерес по чл. 53 от ЗПКОНПИ /отм./.

НЕ УСТАНОВЯВА конфликт на интереси по чл. 70 от ЗПК по отношение на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я., а в това ѝ качество - лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, затова че е издала Заповед № 123/12.10.2023 г., Заповед № 243/07.12.2023 г., Заповед № 687/15.05.2024 г., Заповед № 978/03.09.2024 г., Заповед № 787/01.09.2023 г. и Заповед № 375/17.01.2024 г., поради липсата на частен интерес по чл. 71 от ЗПК.

Посочената в настоящото решение сума, в общ размер на **34 292, 26 лв. /тридесет и четири хиляди двеста деветдесет и два лева и двадесет и шест стотинки/**, следва да се преведе по банкова сметка на КПК:

Банка: БНБ

Банкова сметка /IBAN/: BG56 BNBG 9661 3000 1455 01

Банков идентификационен код /BIC/: BNBGBGSD

Бенефициент: Комисия за противодействие на корупцията

*На основание чл. 92, ал. 3 от ЗПК, в седмодневен срок, считано от датата на уведомяване за решението, сумата от **34 292, 26 лв. /тридесет и четири хиляди двеста деветдесет и два лева и двадесет и шест стотинки/**, може да бъде заплатена доброволно по горепосочената банкова сметка.*

На основание чл. 94, ал. 1 от ЗПК, решението може да се оспори от заинтересованото лице пред Административен съд - Добрич по реда на АПК, в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 93, т. 1 от ЗПК, препис от решението да се изпрати на Галин Димитров Канев.

Препис от решението да се изпрати на Окръжна прокуратура Я., с оглед преценка за реализиране на правомощията ѝ по чл. 94, ал. 2 от ЗПК, съгласно който прокурорът може да подаде протест до съда в едномесечен срок от съобщаването на решението, с което се установява липсата на конфликт на интереси, както и с оглед правомощията му по надзор за законност на административните актове.

КОМИСИЯ:

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ:...../П/...../АНТОН СЛАВЧЕВ/

ЧЛЕН:...../П/...../АНТОАНЕТА ЦОНКОВА/

ЧЛЕН:...../П/...../ПЛАМЕН ЙОЦОВ/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА
КОРУПЦИЯТА
София 1000, пл. "Света Неделя" №6, тел: (+359 2) 9401 444, факс: (+359 2) 9401 595

РЕШЕНИЕ
ЗА ПОПРАВКА НА ОЧЕВИДНА ФАКТИЧЕСКА ГРЕШКА
№ РСП-578-24-04

Днес, 06.10.2025 г., Комисията за противодействие на корупцията /КПК/, в състав:

За председател: Антон Славчев

Член: Антоанета Цонкова

Член: Пламен Йоцов

Във връзка с доклад на директора на дирекция „Конфликт на интереси“ на КПК и след преглед на Решение № РС-578-24-083 от 18.08.2024 г. в частта, в която, с което Комисията е установила конфликт на интереси по отношение на Мария С***** Тонкова с ЕГН *****, в качеството ѝ на директор на Г**** „К. Ф*****“ – гр. Я****. и лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК, се установи, че е допусната фактическа грешка в изписването на административния съд, пред който заинтересованото лице има право да оспори решението, като на стр. 30 от същото е посочен Административен съд – Д*****, вместо Административен съд – Я****.

Комисията приема, че се касае за допусната очевидна фактическа грешка, предвид което и на основание чл. 97 от Закона за противодействие на корупцията във връзка с чл. 62, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс Комисията за противодействие на корупцията

РЕШИ:

Допуска поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № РС-578-24-083 от 18.08.2024 г. на КПК, като посоченият на стр. 30, ред 30 от решението като „Административен съд – Д*****“ следва да се чете като „Административен съд – Я*****“.

КОМИСИЯ:

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ:...../АНТОН СЛАВЧЕВ/

ЧЛЕН:...../АНТОАНЕТА ЦОНКОВА/

ЧЛЕН:...../ПЛАМЕН ЙОЦОВ/